BARBARA DOOLEY

Prejudecăți

Traducerea și adaptarea în limba română de

GABRIELA IACOB.

ALCRIS

Capitolul 1

Două mese rotunde erau trase una lângă alta în holul slab luminat al hotelului. Cu greu ai fi putut găsi un centimetru gol pe suprafața meselor, unde erau îngrămădite pahare, scrumiere, farfurii pentru gustări, lumânări. Vreo douăsprezece scaune erau strânse în jurul meselor, toate ocupate de bărbați, cu excepția unuia.

Petra Wallis era singura femeie din grup, dar se obișnuise. La peste un metru optzeci era la fel de înaltă ca și colegii ei. În ciuda faptului că purta o cămașă kaki și o pereche de pantaloni cazoni, în ton cu moda momentului, nu era nimic masculin în ținuta ei. Hainele unisex pe care le purta îi accentuau silueta, și serveau totodată drept contrast pentru părul lung, de culoarea grâului copt, pe care-l purta prins cu o clemă argintie la spate.

5

Natura o înzestrase cu o înfățișare fără cusur, cu trăsături bine conturate, în stilul clasic. O gură desenată după tipare, cu buze pline și roșii fără ajutorul rujului, un nas drept, și ochii verzi subliniați de gene negre. Lui Pet, cum o dezmierdau colegii, i se spusese adeseori că ar putea fi model, dar pe ea n-o interesa să fie în fața camerei de luat vederi. Prefera să fie în spatele ei.

In haosul conversației purtate de comeseni, punctată deseori cu glume însoțite de hohote de râs, Pet ieșea în evidență imediat.

- A avut vreunul din voi posibilitatea să arunce o privire în rulota lui Charlie? întrebă ea zâmbind.

I se răspunse cu chicote, râs pe înfundate, în timp ce Charlie Sutton, care stătea în fața ei de partea cealaltă a mesei, zâmbea răbdător.

- Ai venit încoace cu Charlie, nu-i așa? întrebă unul dintre bărbați.

- Da. Deși de îndată ce am urcat în „chestia“ aia, m-am întrebat dacă nu cumva o caut cu lumânarea, sau dacă nu cumva Charlie o caută, de ceva vreme. Râsul ei era profund, ușor răgușit.

- Rulota arată atât de inocent... de afară! continuă ea.

- Ai aranjat-o după pofta inimii, Charlie? întrebă unul dintre bărbați.

- Aproape, zise Charlie cu un zâmbet jucăuș în ochi. Mai sunt câteva lucruri de adăugat.

- Nu-mi pot imagina ce ar fi! sări Pet, cu o exagerare voită, teatral. Se întoarse către ceilalți.

- Pretinde că o folosește pentru camping, spuse ea. Arată ca locul de joacă pe roți al unui burlac înrăit - podeaua, pereții și tavanul tapetați la fel, în argintiu, un pat pentru o singură persoană acoperit cu o blană artificială neagră, un bar, începu ea să descrie interiorul rulotei. Boxele stereo sunt ascunse în nișe. Un pocnet din degete și muzica începea să cânte. Are chiar și o mașină de făcut gheață.

- N-ar fi trebuit să acoperi tavanul cu oglinzi, Charlie, sugeră cineva.

- Ce spun copiii și nevasta despre asta? îl tachină un altul.

- Lui Sandy îi place la nebunie, insistă Charlie. Putem pleca singuri în weekend, având tot confortul unei camere de motel, fără să mai plătim pentru una.

- E plătită deja cu banii investiți în rulotă, spuse Lon Baxter, care stătea lângă Pet, întinzându-se spre paharul cu bere.

- Hei! E paharul meu, Lon. Pet își luă paharul din mâna lui și îi dădu altul. Acesta e al tău.

- De unde știi? Se uită sceptic la paharul pe care i-l dăduse Pet.

- Ai început să folosești ruj în ultima vreme? zise Pet râzând și-i arătă urmele de ruj de pe marginea paharului ei.

- Cum poți vedea ceva pe întunericul ăsta? întrebă el. Întinse mâna, ca și cum ar fi fost orb, până îi atinse fruntea. Ce-o fi aici?

Punând paharul jos profită de faptul că Pet avea încă mâinile ocupate cu paharul ei. Se apropie de ea și-și strecură o mână spre talia ei.

- O fi întuneric, Lon, zâmbi Pet dulce, dar știu cu exactitate unde îți sunt mâinile. Și dacă mâna ta stângă urcă un centimetru mai sus, o să primești un cot în gât.

Conștientă că ceilalți îi urmăresc, încerca să fie fermă și să-l pună la punct, fără a face însă din țânțar armăsar.

Lon Baxter era unul dintre puținii celibatari din echipa de operatori TV. Tânăr și arătos, făcea avansuri la tot ceea ce purta fustă, convins că femeile îl găsesc irezistibil. În sinea ei Pet îl găsea atractiv, dar învățase de mult că dacă dorește să fie respectată de către colegi, e mai bine să nu amestece viața personală cu cea profesională. Pe Lon l-ar fi evitat oricum, în orice

împrejurări, căci se îndoia că există ceva cinstit în el. Dar erau alții cu care nu i-ar fi displăcut să se întâlnească. Încercase de câteva ori să combine viața profesională cu cea personală, dar invariabil se iviseră neînțelegeri la locul de muncă. Așa că își făcuse o regulă din a se întâlni doar cu bărbați care nu aveau de-a face cu televiziunea.

Cu un exagerat suspin de regret, Lon își trase mâna, luându-și berea. Retragerea lui fu comentată de ceilalți cu chicote.

- Refuzat încă o dată, nu, Lon? îl tachină unul dintre băieți.

- Nu-i nimic, mai sunt zile! zise el, dar Pet știa deja că nu va scăpa de el cu una-cu două.

- De ce nu-i faci o dată un bine, Pet, să-l lași să-și aline sufletul? întrebă Charlie, deși știa bine ce crede ea despre Lon Baxter.

- Știu eu cu cine voi intra în competiție în săptămânile următoare, replică ea cu umor, fără să se simtă jignită de propunerea făcută. Nu-s în aceeași categorie cu o anume cântăreață roșcată devenită sex-simbol. Lon nici n-o să mă mai vadă după prima zi de filmare.

- Pentru Ruby Gale, ultima descendentă a New Jersey-ului, zise Andy Turner, al patrulea operator din

echipa de producție, ridicând ironic paharul în cinstea vedetei care făcea subiectul spectacolului televizat pentru care se deplasaseră până aici.

Pet, Charlie, Andy și Lon formau a patra echipă de operatori.

- E grozavă! îi luă apărarea vedetei unul dintre băieții din echipa de sunet. Crezi că se va supăra dacă îi voi cere un autograf? Am toate albumele ei.

- Eu unul nu i-aș cere nimic până când nu terminăm de filmat marele spectacol, îl sfătui Andy.

- Ai mai lucrat cu ea, nu-i așa? îl întrebă cineva.

- La o decernare de premii în urmă cu câțiva ani, recunoscu Andy. Nu avea decât de cântat un cântec și de prezentat un premiu, vreo cinci minute din tot spectacolul, dar pretențiile ei au creat un adevărat haos. Am mai văzut vedete năzuroase, dar Ruby Gale le întrece pe toate, este o cățea! Așa că nu ar trebui să presupuneți că va fi ușor.

- Dane o poate ține în frâu, insistă un electrician.

O grimasă strâmbă gura lui Pet.

- Dane Kingston în persoană va fi prezent. Am înțeles că această producție va purta dubla lui semnătură: de producător și de regizor.

- Credeam că Sid Lawrence este regizorul, zise un șef de echipă neîncrezător.

- Sid este doar regizor secund, spuse Andy. Când ești Ruby Gale poți avea pretenția să ai cel mai bun regizor, și să-l și obții.

- Dane a acceptat probabil și ca să-și protejeze investiția, sugeră Charlie. În fond spectacolul ăsta îl costă o avere. Pariez că vrea să se asigure că bugetul nu este depășit.

- Și pariez că-și va recupera averea și încă o dată pe atât după difuzarea spectacolului! spuse unul dintre cei de la masă, cu evidentă ranchiună.

- Sunt de acord că dacă vine o face ca să-și apere interesele, zise Pet sec. Banii și pe Ruby Gale.

- Ce vrei să spui? Joe Willis, unul dintre maiștrii de lumini, și veteranul grupului, se încruntă auzind comentariul ei.

- Dane Kingston și Ruby Gale formează, după spusele ziarelor, un subiect fierbinte. Se pare că au o aventură. Pet spuse asta cu o undă de sarcasm în glas. Bătu cu pachetul de țigări în colțul mesei și scoase o țigară. Atent ca întotdeauna, Lon îi întinse bricheta aprinsă.

- Unii spun că a curtat-o doar ca s-o facă să semneze contractul, adăugă cineva.

- Are talent, dar dacă spui că este o cățea, i se adresă Pet lui Andy, atunci este perechea potrivită pentru Dane Kingston.

- Ce ai cu Dane Kingston? întrebă Andy amuzat. Întotdeauna am crezut că voi, femeile, sunteti moarte după el. Cel puțin nevastă-mea spune că-i un bărbat al naibii de frumos. Și eu sunt convins că știe să aprecieze un lucru bun - doar s-a măritat cu mine.

Gluma avu efectul scontat: toți izbucniră în râs. Conversatia și-ar fi urmat cursul, dar simpla pomenire a numelui lui Dane Kingston o făcu să rămână în suspensie. Pet știa că tensiunea și curiozitatea nu vor dispărea până când ea nu vorbește. Și dacă s-ar fi încăpățânat să tacă, le-ar fi permis să ghicească cât de adâncă e rana.

- Nu mă îndoiesc că Dane Kingston poate fi fermecător, dacă are chef, zise ea, stingând cu un gest apăsat țigara în scrumieră.

- Să sperăm că-și va folosi tot farmecul ca s-o binedispună pe „steaua“ noastră, și că nu vom fi nevoiți să avem de-a face cu ieșirile ei temperamentale, spuse Andy sec. Altminteri vom avea niște zile de coșmar.

- Cine spune că n-o să le avem oricum, datorită lui Dane Kingston? nu se putu abține Pet.

- Ce naiba ți-a făcut Dane Kingston? întrebă Charlie, privind-o încruntat. Toată lumea spune că-i un tip de treabă.

- Dane Kingston? ridică ea o sprânceană întrebător, ca și cum nu-i venea să-și creadă urechilor.

- N-ai auzit povestea lor? zise Lon zâmbind larg.

Doar câțiva membri ai echipei dădură din cap afirmativ. Ceilalți așteptau curioși. Cei ce o cunoșteau pe Pet știau și că este o bună colegă, cu care e plăcut să lucrezi. Și dacă ea avea un cui împotriva producătorului Dane Kingston, toți voiau să știe de ce.

- Nu-mi amintesc ca tu să fi lucrat vreodată la vreo emisiune produsă direct de el, spuse Andy contrariat.

- Nici n-am lucrat, admise Pet înțepată.

- Nu, dar îți amintești seria de spectacole de varietăți produsă de Dane anul trecut? sări Lon, care era gata să spună povestea. Pet a lucrat la unul dintre ele, ultimul. Și chiar la ultimul s-au întâmplat toate belelele: întârzieri, tot tacâmul. Bugetul fusese cu mult depășit. Se punea chiar problema dacă vom reuși să terminăm la data limită, pentru ca spectacolul să poată intra pe post la termenul stabilit. Când zvonul a ajuns până la Dane, el a luat frâul în mâini.

- Da, îmi amintesc, spuse cineva. A concediat regizorul... și încă multe alte capete din conducere au căzut. Și a terminat chiar el seria, regizând ultimul spectacol.

- Da, așa a fost, aprobă Lon. Sigur, pe atunci umbla zvonul că va veni personal să vadă ce se intâmplă, dar nimeni nu știa când. Acum vorbeam despre el, și în minutul următor el era acolo. Era tare cald în ziua aia. Și aerul condiționat se stricase, nu? o întrebă el pe Pet.

- Făcea prea mult zgomot și au hotărât să-l oprească, explică ea indiferentă.

- Exact, își aminti Lon. Oricum, omul vine, și care-i primul lucru pe care-l vede? Pe Pet a noastră într-o pereche de pantaloni scurți și o bluză de culoare roșie. Eram între o secvență și alta și Pet stătea la coadă cu camera pe umăr, să-i vină rândul. Sigur nimeni nu s-a gândit să-i spună lui Dane că există o femeie în echipa de operatori, așa că el a crezut că e iubita vreunuia dintre băieți. Și-a pierdut cumpătul și a admonestat-o că se joacă cu un aparat scump. Știai cine este, Pet? își întrerupse Lon povestirea și se întoarse spre ea.

- Nu. Nu mă interesa în mod deosebit.

- Asta e clar! râse el. Nimeni nu îndrăznea să-l oprească și să-i spună cine e Pet, continuă Lon. Așa că în cele din urmă o făcu chiar ea; țipând la el să mai tacă odată. S-a făcut atât de liniște pe platou că ai fi putut auzi musca zburând. Pe urmă Pet a început să-și recite CV-ul și a sfârșit prin a-i spune că din cauza

unor idioți ca el, care nu-și cunosc meseria, spectacolul s-a împotmolit. A, da, și i-a mai și sugerat să se care!

Izbucniră câteva râsete timide. Cele mai multe priviri erau admirative. Dar ea știa că reacționase astfel mai mult din instinct, pentru că altminteri se simțise teribil de intimidată de bărbatul acela înalt care o luase la rost.

- Și Dane cum a reactionat? întrebă Joe Willis zâmbind.

- Am crezut că o s-o lovească, zise Lon clătinând din cap. I-a dat un ultimatum: fie își ia salariul pe ultima săptămână și este liberă, fie schimbă pantalonii scurți și bluza cu niște haine mai respectabile.

- Ce-ai făcut, Pet?

Întrebarea fu pusă de unul dintre cei mai tineri membri ai echipei.

- Încă mai lucrez pentru Kingston Productions, nu? Mi-am schimbat hainele. Țâfnoasă, stinse țigara în scrumieră.

- Mie mi se pare că a fost o greșeală firească, spuse Andy, după ce se gândi câteva clipe. Doar nu mai ești supărată pe el pentru asta?

Pet mai avusese parte de prejudecăți și înainte de întâmplarea asta, dar trecuse peste ele cu ușurință. Felul în care o tratase Dane Kingston nu putea însă să-l uite sau să-l ierte cu aceeași ușurință.

- Dane Kingston este o brută îngustă la minte, zise ea hotărât.

- Pet! Charlie încercă s-o avertizeze cu un semn discret.

- Nu. O să spun tot ce cred. Nu-mi place, nu mi-a plăcut niciodată și n-o să-mi placă nici pe viitor, continuă ea cu tărie. Dacă ar fi aici i-aș spune-o în față!

- Atunci ar fi bine să te întorci! sugeră o voce glacială.

Fiori reci îi coborâră de-a lungul spatelui. Pet întoarse capul încet, privirea oprindu-i-se într-o cataramă aurie de la cureaua unei perechi de pantaloni. Bărbatul stătea chiar în spatele scaunului ei. Ridică privirea și îi întâlni ochii căprui, care o fixau.

Își putea auzi bătăile inimii. Pentru că ea stătea jos, el părea și mai înalt, și mai agresiv. Probabil că dacă nu s-ar fi simțit atât de amenințată ar fi putut observa că este într-adevăr un bărbat atrăgător. Avea părul negru, des, cu un aspect ciufulit datorită cârlionților care refuzau să ia forma unei tunsori clasice. Forța pe care el o degaja o intimida prea tare ca să-și mai permită să se simtă atrasă de el.

- Cred că este un proverb care spune că cei care trag cu urechea n-aud vorbe de aur despre ei înșiși, domnule Kingston.

Atmosfera din jurul celor două mese devenise atât de tensionată încât părea palpabilă. Lon se foi neliniștit în scaun lângă Pet. Ea continua să-și ducă bătălia tăcută cu Dane Kingston, refuzând să fie prima care lasă ochii în jos. Dar fiecare secundă era din ce în ce mai greu de suportat, Dane Kingston privind-o în ochi neîndurător. Andy își drese glasul.

- Ăă... de ce nu beți o bere cu noi, domnule Kingston? Am putea să mai facem loc unui scaun aici.

- Mi l-ar putea ceda domnișoara Wallis pe al ei, zise Dane. Sunt sigur că e obosită și dorește să se odihnească.

- Îmi pare rău să vă dezamăgesc, dar nu sunt obosită, îl înfruntă ea. Și nu intenționez să vă cedez scaunul meu. În plus, nici nu mi-am terminat berea. Avu astfel motiv să-și întoarcă privirea spre masă.

- Luați scaunul meu, domnule Kingston, spuse unul dintre băieți în timp ce se ridica.

- Nu te deranja. Nu stau, refuză Dane. Am venit doar să vă reamintesc că începem să pregătim echipamentul mâine dimineață la șase. Ar fi mai bine să puneți capăt petrecerii și să mergeți să vă odihniți.

Cuvintele lui fură întâmpinate cu câteva strâmbături și mormăieli dar sfatul fu luat in serios. Mai puțin de Pet, care simțea că știe și singură când e cazul să meargă la culcare.

- Noapte bună! zise Dane adresându-se tuturor. Nu uitați, mâine dimineață trebuie să fiți în formă.

- Da, șefu'.

- În regulă!

- Noapte bună.

Băieții îi răspunseră în cor.

Ușurată că în sfârșit poate respira fără privirea lui în ceafă, Pet spuse:

- Mă simt ca în adolescență. Credeți că o să treacă să ne verifice și înainte de-a adormi, ca să se asigure că suntem bine înveliți?

- Ai vrea să o fac, domnișoară Wallis?

Ea se întoarse repede și văzu că el este doar la câțiva pași de ea, așa că auzise totul. Îi venea să țipe, dar se abținu.

- Nu, mulțumesc, zise ea strângând din dinți.

- Dacă te răzgândești, dă-mi de știre, glumi el, dar expresia îi rămase serioasă.

De data asta Pet așteptă până când îl văzu ieșind din hotel.

- O cauți cu lumânarea, murmură Charlie.

- Are o atitudine nepotrivită, zise ea oftând.

- Am observat, răspunse el sec.

Dane obținuse cu apariția lui efectul scontat. Cheful de petrecere dispăruse. Toți își dădeau paharul

peste cap și-și stingeau țigările. Deși nu avea chef să asculte de Dane Kingston, Pet fu nevoită s-o facă. Se ridică o dată cu ceilalți și se îndreptă spre lift.

- Cred că e plăcut să ai o cameră doar pentru tine, remarcă Charlie. Eu împart camera cu Andy și el sforăie ca un marfar.

- Așteaptă să vezi ce înseamnă să împarți baia cu Lon, zise Joe râzând. Îi ia o oră să-și aranjeze părul dimineața.

Când ajunseră la etajul lor Pet o luă la stânga în timp ce toți ceilalți o luară la dreapta.

- Noapte bună, băieți, zise ea.

- Hei, unde te duci? întrebă Lon.

- Camera mea e în partea asta.

- De ce tu ai camera acolo și noi toți în partea cealaltă? întrebă el.

Ea ridică din umeri cu indiferență.

- Probabil în partea asta sunt camerele cu un pat, răspunse.

Își pusese și ea întrebarea când veniseră, dar nu i se păruse important.

- Noapte bună, Lon.

- Stai. Te conduc. Se grăbi s-o ajungă din urmă. Era la fel de înalt ca și ea. O luă de mijloc și îi zâmbi ca o pisică jucăușă.

- Mă descurc, Lon, zise ea îndepărtându-i mâna. Nu trebuie să mă conduci, n-o să mă rătăcesc.

- Vreau doar să mă asigur că ajungi cu bine, zise el, ofensat că ea se gândise la altceva.

- Mulțumesc. Noapte bună, zise ea hotărâtă și se îndepărtă.

El stătu indecis câteva secunde, apoi se întoarse și dispăru în întunericul holului.

Camera lui Pet era mică. Avea doar un pat de o persoană, un scaun de culoarea parchetului și un dulap pentru haine, acoperit pe o parte cu o oglindă. Pe un suport agățat în tavan era un televizor mic. Dar baia avea dimensiuni normale. Aruncându-și pantofii din picioare și cheile pe pat, Pet începu să se dezbrace. Se răzgândi însă și-și scoase țigările din geantă. Își aprinse una și se așeză pe scaun. Începuse această producție cu stângul. Dacă și-ar fi ținut gura și n-ar fi strigat în gura mare ce crede despre Dane Kingston, lucrurile ar fi stat mai bine. Probabil că el uitase incidentul de anul trecut. Acum ea i-l reamintise.

Nu îi plăcea. Dar asta nu însemna că trebuie să i-o și spună. Dacă nu-ți place o persoană, încerci s-o ocolești, nu îi declari război. Exact asta făcuse ea. Îi declarase război șefului.

Îi scăpă un oftat. Nu era așa de obicei, ci dimpotrivă, era o persoană temperată și cu simțul măsurii. Cum reușea Dane Kingston s-o facă să devină atât de agresivă?

Totuși nu avea rost să rămână trează din pricina asta toată noaptea. Stinse țigara și începu să se dezbrace. Dar înainte să apuce să-și scoată bluza kaki, un ciocănit în ușă o opri.

- Cine e? întrebă Pet.

- Dane Kingston.

Nu crezu nici măcar pentru o secundă că este el. Câțiva membri ai echipei aveau un ciudat simț al umorului. Nu avea chef de ei acum.

- Bine, pleacă.

Dar persoana de dincolo de ușă bătu din nou. Vru să-i strige că n-are chef de glume, dar se răzgândi. O să le-o plătească cu aceeași monedă.

- Imediat! zise în timp ce se pregătea. Își mai descheie doi nasturi la bluză și cu un zâmbet provocator, deschise.

- Ai venit să mă înveleşti, Dane? murmură ea.

Dar chiar Dane Kingston stătea în fața ușii.

Capitolul 2

Pet înmărmuri. Mâinile nu reușeau să strângă mai repede bluza în jurul corpului.

Dane o măsura din cap până-n picioare. Pet reuși să-și revină cu greu . Roși până-n albul ochilor, conștientă de poziția jenantă în care fusese prinsă.

- Credeam că este unul dintre băieți, încercă ea să se apere.

- Obișnuiesc să vină să te învelească? zise el, fără urmă de veselie în glas, ca și cum n-ar fi glumit.

Pet se înfurie.

- Dacă pentru asta ați venit, ei bine, nu sunt nici amuzată, nici interesată.

Se dădu un pas înapoi ca să-i poată trânti ușa în nas. Cu o mână sigură, Dane o opri. Pet se înverșună și se

propti în ușă. Realizând însă cât de ridicol arată, lăsă ușa și îi bară doar drumul în cameră, stând în fața lui.

- Ce vrei? răbufni ea.

- Să vorbim, zise el serios, lăsând să se înțeleagă că nu era vorba despre ceva personal.

- Mi-ai vorbit. Acum te rog să pleci. Sunt obosită.

Își încheie repede nasturii la bluză.

- Așa cum ai spus mai devreme, mâine avem o zi grea.

- Nu durează decât un minut, insistă el, brusc binevoitor. Mă lași să intru sau vorbim pe hol, unde ne poate auzi toată lumea.

- Nu-ți e teamă că te-ar putea vedea cineva intrând în camera mea la o asemenea oră?

- Nu m-ar putea vedea cineva cunoscut. Ceilalți au camerele în partea cealaltă a holului, răspunse Dane amuzat. Așa că nu trebuie să te temi pentru reputația ta.

Lua-l-ar naiba! O făcea să pară o adolescentă imatură.

- Mă gândeam la reputația ta, zise ea.

Îi făcu loc să intre.

- Ce vrei să-mi spui? trecu ea la subiect.

- În seara asta... începu el, dar se opri. Întotdeauna lași țigara aprinsă în scrumieră? Nu știi că-i un obicei periculos?

- Doar când bate cineva pe neașteptate la ușă-n miez de noapte. Sau preferai să-ți răspund cu țigara în gură? Mama mi-a zis că nu-i frumos pentru o doamnă.

- Și crezi că-i frumos pentru o doamnă să stea singură în compania a doisprezece bărbați?

Pet îl privi uimită, observând dezgustul de pe chipul lui.

Deși era înaltă, Dane Kingston era totuși mai înalt. Rar i se întâmpla să privească în sus la cineva, dar era și mai enervant că acum acel cineva era el.

- Nu văd de ce te privește, îi spuse Pet.

- Ar trebui să înțelegi, veni răspunsul lui.

- Sunt colegii mei. Cei mai mulți căsătoriți și cu familie. Joe Willis e bunic. De ce e așa o crimă să stau cu ei la o bere?

- Trebuie să-ți explic, domnișoară Wallis, cât de deplasată este prezența ta printre ei? Ochii i se îngustară, privind-o tăios. Dacă-ți pasă de reputația dumitale ar trebui să renunți la astfel de obiceiuri.

Pet era uimită și furioasă.

- Și ce ar trebui să fac când suntem liberi? Să stau singură în camera mea în timp ce ei se relaxează în hol? Dacă asta voiai să-mi spui, renunță. Iar eu, dacă voi dori să beau o bere cu băieții, o voi face.

- În caz că nu te-ai mai uitat în oglindă în ultima vreme, zise el apucând-o de braț și postând-o în fața oglinzii, tu nu ești unul dintre băieți.

Dar nu se văzu doar pe sine în reflexia argintie. Alături de ea era un bărbat atrăgător, cu atât mai atrăgător cu cât era furios. Pet își trase mâna și se dădu un pas înapoi. Întotdeauna fusese stăpână pe sine, iar slăbiciunea pe care o simțea acum îi era străină și aproape că o speria.

- Ce așteptați de la mine, reveni ea la tonul protocolar, să mă claustrez în următoarele săptămâni, cât va dura această producție? Nu sunt o călugăriță. Îmi place să râd și îmi place compania oamenilor... Brusc se opri, străfulgerată de o idee. De asta camera mea e separată de a băieților? A fost ideea ta? Sau e în partea asta pentru că e o cameră cu un pat?

- Atunci când s-au făcut rezervările s-a ținut cont că ești singura femeie din grup, admise el. Nu părea potrivit să lași o femeie singură să fie vecină de cameră cu o duzină de bărbați.

- Dar astfel m-ai separat de colegii mei! zise ea, prea furioasă ca să mai aprecieze gestul.

- Da.

- Și ar trebui să-ți fiu recunoscătoare pentru asta? Ai idee cât de greu a fost să devin de-a lor? Să fiu tratată ca egala lor? Iar acum sunt în altă aripă a

hotelului. Spui că nu ar trebui să-mi petrec timpul liber în compania lor? Ce altceva mai vrei? Să mănânc singură, la o masă separată?

- Înțeleg că nu te-ar fi deranjat să împarți camera cu unul dintre băieți, insinuă Dane.

- Următorul lucru pe care o să-l spui este că nu aș fi în siguranță în aceeași cameră cu Joe Willis. Pentru Dumnezeu, e bunic! Făcu un pas spre el. Ar putea chiar să-mi fie mie bunic. Distanța dintre ei devenise prea mică, dar ea continuă dipreţuitoare: Nu ai o părere prea bună despre cei de același sex.

Dane o apucă de braț și o trase spre el.

- Ești o femeie atrăgătoare. Și orice bărbat, indiferent de vârstă, căsătorit sau nu, ar avea un anume gen de idee dacă ar împărți camera cu tine. Sau nu știi asta?

- O știu. N-am vrut să spun că aș accepta să împart camera cu unul dintre băieți, doar să subliniez că e deplasat să mă trimiți în partea cealaltă a hotelului.

Sună telefonul. Din reflex, Dane ridică receptorul și răspunse. Abia apucă să spună „Alo“ când Pet îl apucă de mână.

- Dă-mi-l! Cine te crezi ca să răspunzi la telefonul meu? îl apostrofă ea.

La capătul celălalt vocea lui Lon Baxter părea confuză.

- Pet? întrebă Lon. Ce face Dane Kingston în camera ta?

- Îmi ține morală. Lecția numărul unu: despre comportamentul adecvat în societate al tinerelor femei, zise ea iritată. Ce vrei, Lon?

- Mă întrebam... se fâstâci Lon auzind-o vorbind astfel. Voiam să te intreb dacă nu vrei să luăm micul dejun împreună.

- Sigur, aprobă Pet neținând seama de recomandările lui Dane Kingston. La ce oră? continuă ea. Cinci e prea devreme? Trebuie să fim la Garden State Arts la ora șase.

- Da, la cinci e bine, aprobă Lon.

- Noapte bună, Lon, încheie ea conversația.

Oftă în timp ce puse receptorul în furcă. Toate întrebările pe care Lon se abținuse să le pună în seara asta le va pune mâine la prima oră. Totul avea o explicație. Dar în ce măsură Lon o va crede? Întorcându-se dădu cu ochii de Dane Kingston, care o privea fix.

- Probleme? întrebă el, fără să simtă nevoia să-și ceară scuze pentru că le provocase.

- Mă descurc.

- Așadar ești hotărâtă să nu-mi asculți sfatul.

- În legătură cu comportamentul meu față de colegi? Da, sunt hotărâtă să nu-l ascult, trânti ea. Noi doi avem păreri diferite. Crezi că arăt ca o târfă sin-

gură, într-un bar, înconjurată de atâția bărbați; ca în seara asta. Dar cu cât sunt mai mulți, cu atât sunt mai în siguranță. Înainte de venirea ta aici nici în vis n-aș fi acceptat invitația lui Lon de a lua micul dejun în doi. Am făcut-o doar ca să te irit.

- E un motiv stupid! zise el cu o grimasă.

- Cred și eu că e un motiv stupid! Nu pot să fiu prietenoasă doar cu câțiva dintre ei, pentru că aș crea false idei. Și restul grupului ar crede că sunt prietenoasă doar cu cei cu care aș vrea să am o relație, sau mai știu eu ce aventură. Am ajuns cu greu până la ceea ce am acum: prietenia lor sinceră. De ce trebuia să te amesteci? Nu ți-a cerut-o nimeni.

- Nu am nevoie de aprobarea nimănui ca să mă amestec. Asta e compania mea, și spectacolul ăsta e producție proprie, cum bine știi. Iar când filmez departe de casă, devin responsabil chiar și de viata personală a membrilor echipei, și tu faci parte din echipă. Nu cred că e un pas înțelept să aduci pe platou o femeie ca tine, când restul echipei e formată din bărbați departe de soțiile lor. Și chiar din prima seară te văd cu ei la bar, bând cot la cot cu ei.

Pet era roșie de furie.

- Presimt că nu meriți tot necazul pe care o să-l aduci! încheie el.

- Aha, deci despre asta e vorba! sări ea. Vrei să mă concediezi, și cauți motive. Sau poate o să-mi faci atâtea figuri pe platou până când mă determini să-mi dau demisia.

- Dacă nu ai fi fost un profesionist de primă mână, zburai de mult, zise Dane sec. Dar dacă din cauza ta apar discuții între membrii echipei, o să dispari de aici cu viteza luminii.

- Atunci stai departe de viața mea personală și nu vor exista probleme! strigă ea, gesticulând. Poți să-mi spui ce să fac pe platou, dar nu în afara lui.

- La câte producții departe de casă ai mai participat? întrebă el.

- Am mai fost la filmări care durau două-trei zile, zise ea, încercând să răspundă.

- Câți ani ai?

- Douăzeci și șase.

- Sunt mai bătrân cu opt ani. Și am văzut destui bărbați fericiți în căsnicie care se purtau ca niște neghiobi departe de soție și în preajma unei femei frumoase. De ce crezi că echipa de cântărețe și dansatoare care o acompaniază pe Gale nu este cazată în același hotel cu voi?

Pet ridică din umeri.

- Am crezut că stau la un hotel mai luxos, potrivit pretențiilor lor.

- E și ăsta un motiv, aprobă el zâmbind. Dar mai important, redeveni Dane serios, este că astfel nu le dau posibilitatea să-mi zăpăcească echipa după filmări. Și dacă nu ar fi fost nepractic, tot acolo ai fi stat și tu.

Iritarea lui era vădită. Se întoarse să plece, dar se opri și îndreptând un deget spre ea zise:

- Să-ți fie clar: la prima problemă pe care o cauzezi, ai zburat!

Pet strânse pumnii, și strigă în urma lui:

- Și tu amintește-ți ce ți-am spus!

Dar era prea târziu. Dane trăsese ușa după el. Și chiar dacă ar fi auzit-o, nu i-ar fi păsat.

Necăjită, Pet se așeză pe marginea patului. Se lăsă pe spate și rămase cu privirea în tavan. Trebuia să învețe să se stăpânească în preajma lui Dane Kingston. În fond era șeful ei. Șeful companiei, de fapt. De ce nu-și amintise asta la timp în loc să fie atât de voluntară? Neputând răspunde, Pet se hotărî să se culce.

A doua zi dimineața Pet întârzie intenționat la întâlnirea cu Lon de la micul dejun. Purta aceleași haine cazone și-și împletise părul în coadă. Nu erau multe femei care să-și permită o asemenea ținută; datorită

siluetei sale și trăsăturilor regulate, Pet era una dintre fericite. Ar fi putut purta și un sac, fără să piardă din feminitate.

După cum sperase, și alți membri ai echipei veniseră să ia micul dejun și se așezaseră la masa lui Lon. Pet se așeză pe scaunul rămas liber.

- Mi-ai păstrat un loc. Mulțumesc, spuse ea intenționat, ca să fie limpede că acceptase invitația lui doar colegial. Bună dimineața, zise apoi tuturor.

Îi răspunseră toți în cor, dar Pet observă privirile curioase ațintite asupra ei.

- Mai este cafea în ibric? întrebă Pet. Își turnă o ceașcă de cafea.

- Mai e o ceașcă? întrebă Charlie Sutton.

- Cam o jumătate de ceașcă, zise Pet, după ce se uită în vas.

Chelnerița veni să-i ia comanda.

- E cam târziu, zise Pet nehotărâtă. Pâine prăjită și suc de portocale, comandă ea.

- Și mai aduceți cafea, spuse Charlie.

Pet se lăsă pe speteaza scaunului și-și privi colegii. Era într-adevăr foarte devreme, înainte de șase dimineața, dar tăcerea lor nu se datora faptului că erau somnoroși.

- Ei, hai, băieți, zise ea, nu mă întreabă nici unul din voi ce făcea Dane Kingston astă-noapte în camera mea? O să înghițiți cu noduri, din cauza curiozității, îi tachină ea.

Repetase îndelung replica asta, și era mulțumită de cum ieșise: degajată și naturală.

- Asta-i Pet a noastră, spuse Joe Willis zâmbind, directă și sinceră.

- Spuneai că a venit să-ți facă morală, spuse Lon sceptic.

- Da, începu Pet cu o grimasă, a continuat ce începuse, atâta doar că de data asta n-a mai fost vorba despre felul în care mă îmbrac, ci despre felul cum mă port. Crede că o doamnă n-ar trebui să bea o bere seara cu voi, băieți, și se așteaptă să am un rol mai... decorativ.

- De acum înainte o să avem grijă ca cea mai tare băutură alcoolică pe care o comanzi să fie lichiorul, glumi Joe Willis. Asta bea o doamnă, nu?

- Nu, nu. El spunea că nu ar trebui să stau cu voi deloc, zise Pet dând ochii peste cap. S-ar părea că sunteți o influență nefastă pentru o minte tânără ca a mea.

Pet își dădea silința să facă din toată povestea o glumă.

- Da, suntem o turmă de păcătoși, glumi și Charlie.

- Și ce i-ai răspuns lui Dane? întrebă Lon amuzat, acceptând în sfârșit explicația ei.

- Tu ce crezi? I-am spus să-și vadă de treburile lui, declară ea cu emfază.

Răspunsul îi fu aprobat de către ceilalți, cu încurajări. Pet era mulțumită că nu pomenise nimic despre amenințările lui Dane, în cazul în care ea ar fi fost motiv de ceartă între băieți. Acum erau de partea ei, și era mai bine să nu pomenească un lucru care le-ar fi dat de gândit.

Claude Rawlins, regizorul de platou, se opri la masa lor și schimbară subiectul, cu unul de mai larg interes: programul zilei.

- După ce terminăm de filmat aici, la Garden Arts Center, unde mergem? întrebă Pet. Am înțeles că ideea de bază a spectacolului este s-o arătăm pe Ruby cântând în cele mai diverse locuri: pe scenă, într-un cazinou etc.

- Așa e, aprobă Claude. De aici plecăm la Basto Village pentru niște filmări în aer liber, și apoi la Atlantic City unde va cânta într-un cazinou.

- Vom bate statul New Jersey în lung și-n lat, nu-i așa? remarcă Lon, fără entuziasm.

- Ce vrei? În statul ăsta s-a născut și a crescut. Și va fi o noutate pentru spectatori care au tot văzut Madison Square Garden și Las Vegas-ul prin filme.

- Da, ai dreptate, spuse Pet. Mi se pare o idee bună.

- Cred și eu, o tachină Charlie. Doar și tu ești tot din New Jersey, nu?

Pet aprobă dând din cap.

- E normal ca spectacolul să se desfășoare în New Jersey. Doar se spune că Ruby Gale este ultima Jersey Lilly.

- Lillie Langtry a fost prima cântăreață alintată cu numele ăsta, nu? întrebă Pet.

- Da, deși era englezoaică. Iar acum avem o americancă. Cel puțin asta e imaginea pe care vor să o vândă.

Claude se uită la ceas.

- Ar fi bine să vă beți cafeaua, băieți, e timpul să plecăm.

Pet își termină felia de pâine, sorbi ultima gură de cafea și se ridică o dată cu ceilalți.

Era mulțumită că băieții o crezuseră și lucrurile intraseră pe făgașul obișnuit.

Opt dintre ei se înghesuiră în rulota lui Charlie ca să meargă împreună spre Garden State Arts Center.

Când ajunseră, Charlie parcă în spatele clădirii, unde erau și celelalte mașini ale echipei, și carul TV. Câțiva membri ai echipei erau deja acolo.

Dane Kingston cobora din car când Pet coborî din rulota lui Charlie, împreună cu ceilalți băieți. O văzu

imediat și îi aruncă o privire supărată de parcă ar fi fost în întârziere și ea era vinovată de asta. Pet se uită repede la ceas. Erau de fapt cu câteva minute.

Dar nu avea timp să se gândească la Dane Kingston acum. Echipamentul trebuia montat pe platou și verificat. Toată lumea se apucase de treabă. Pet, Lon, Charlie și Andy Turner intrară în clădire ca să vadă cu exactitate locul de amplasare a camerelor de luat vederi.

Aveau patru camere de luat vederi fixe. Una urma să fie păstrată ca rezervă, în cazul unei defecțiuni a celorlalte. Lui Pet îi reveni camera doi, care urma să acopere scena din față. Andy era la camera unu, în dreapta ei, iar Charlie la camera trei, în stânga. Lon primise o cameră mobilă, care îi permitea să filmeze din diverse unghiuri, și chiar să urmărească vedeta în culise.

Prima comandă primită spunea că trebuie să ridice nivelul platformei pe care urma să fie fixată camera, astfel încât aceasta să fie mai sus decât scena. Lucrau împreună, ajutându-se unul pe celălalt. Pet lucra cot la cot cu ceilalți, fără a face caz de faptul că munca era grea și ea este femeie.

În acest timp ceilalți membri din echipa de producție își vedeau de treabă. Era un haos general, cu zeci de oameni într-un continuu du-te-vino.

De îndată ce terminară de ridicat platformele, aduseră camerele de luat vederi, bine împachetate în cutii mari de metal, pentru a le feri de șocuri. Nu era ușor pentru Pet să urce singură camera pe platformă dar de-a lungul anilor învățase câteva șmecherii care compensau lipsa mușchilor. Niciodată nu ceruse ajutorul cuiva, și nici nu i-ar fi trecut prin minte s-o facă. Iar dacă cineva s-ar fi oferit s-o ajute, l-ar fi refuzat pur și simplu.

- Wallis, ce naiba crezi că faci? se auzi o voce în spatele ei.

Fu nevoită să lase camera pe parchet ca să poată întoarce capul să vadă ce se întâmplase. Dane Kingston o privea, cu mâinile în șolduri. Era îmbrăcat ca toți ceilalți, în jeanși și tricou. Arăta tare bine în această ținută sport, și asta nu era de natură să-i ușureze lui Pet situația.

Dane i se adresă lui Charlie:

- Lasă camera unu și treci și monteaz-o pe asta, spuse el cu un aer nerăbdător.

- Mă descurc și singură, protestă Pet când văzu că Charlie se îndreaptă spre ea.

- Nu mă interesează să aflu dacă poți sau nu, spuse Dane și se întoarse pe călcâie.

- Nu e prima cameră pe care o montez. Sunt capabilă s-o fac și singură. N-am avut niciodată nevoie de ajutor, insistă ea.

Dane se întoarse spre ea încruntat.

- O să te joci de-a Superwoman altă dată. Nu-ți permit să te joci cu echipamente de-o asemenea valoare. Ai putea să o scapi, și eu aș rămâne fără o cameră de rezervă. Așa că nu am timp și răbdare pentru prostioare de genul egalitatea între sexe. Nu ești destul de puternică să ridici camera aia, și n-ai s-o faci. E clar?

Pet își mușcă buzele și-și spuse de câteva ori, în gând, că este șeful ei, șeful cel mare, înainte de a răspunde.

- Foarte clar, domnule.

- Bine. Să nu fiu nevoit să îți mai spun o dată.

Așteptă la baza platformei până când Pet se dădu jos și-i făcu loc lui Charlie. Pet așteptă să-l vadă plecat.

- Nu m-am considerat niciodată Superwoman, murmură furioasă. Și niciodată n-am cerut să fiu tratată altfel doar pentru că sunt femeie.

- Admite, Pet, că e un pic cam grea pentru tine, zise Charlie.

- Și tu, Brutus? i-o întoarse ea sarcastic, dar Charlie n-o auzi.

Capitolul 3

Pe la jumătatea dimineții toate cele trei platforme erau ridicate. Una dintre camere era montată și acum lucrau la montarea celei de-a doua.

- Pauză! strigă Claude. Cafea și pateuri la rulote.

- Cele mai dulci cuvinte pe care le-ai spus vreodată, zise Pet, și sări de pe a doua platformă. N-am mâncat decât două felii de pâine prăjită. Mor de foame.

- Pe mine directionați-mă spre cafea, spuse Andy în spatele ei. Sunt cu opt cești în urma rației mele normale pentru o dimineață. Mi-a scăzut nivelul cofeinei în sânge, glumi el.

O masă lungă fusese montată afară, lângă carul de emisie. Pet se așeză la coadă.

După ce-și luă o cafea se alătură grupului format

din Andy, Lon și Charlie, și împreună intrară în sală. Se așezară lângă scenă; Pet urcă pe scenă, și se așeză confortabil pe margine, cu picioarele atârnate. Nu participa la conversația lor, prea ocupată fiind să mănânce. După ce termină de mâncat rămase alături de ei, ascultând o explicație tehnică pe care o dădea Andy. Alți membri ai echipei li se alăturară. Pet își bea cafeaua cu înghițituri mici și din când în când mai punea câte o întrebare când nu înțelegea ce spune Andy.

Întinse mâna spre buzunarul unde își ținea țigările dar își aminti că le rătăcise pe undeva mai devreme.

- Are vreunul dintre voi o țigară? Pe-ale mele le-am pierdut.

- Poftim, îi oferi Lon.

- Mulțumesc. Cafeaua fără o țigară e ca o friptură fără sare, declară ea.

- Sau ca un pat fără o femeie, sugeră cineva.

Toată lumea râse, doar Pet zâmbi.

- S-ar părea că Pet nu e de acord, observă Lon.

- Nu. Am un ursuleț pe care-l smotocesc noaptea, glumi ea. Nu se plânge când mă doare capul.

- Și te doare des capul? întrebă Charlie râzând.

- De când lucrez cu voi, băieți, mai tot timpul, răspunse ea serioasă.

Sorbi și ultima înghițitură de cafea.

- Mai vrei cafea, Pet? întrebă Andy.

- Aș mai vrea.

- Mă duc eu să-mi mai iau. N-are rost să mergem amândoi, se oferi el.

- Dacă regina permite, curtea se retrage. Dane își făcu apariția lângă grupul lor, și o privea dezaprobator. Pauza s-a terminat, băieți, să ne intoarcem la lucru.

Îi răspunseră cu „Da, șefu'" și se îndepărtară. Pet rămase rigidă pe marginea scenei, cu picioarele atârnând. Îl privea în ochi pe Dane. „Dacă regina permite ..." Era furioasă. Până acum câteva clipe toată lumea ascultase explicația lui Andy. Iar Dane făcuse ca totul să pară o adunătură de bărbați la picioarele ei, în timp ce ea debitează inepții. Era furioasă, dar se stăpâni. După ce ceilalți plecară, Dane se apropie. Pet rămase nemișcată. Scena îi dădea avantajul de a-l privi de sus. Și indiferent de ce îi va spune, ea n-o să-și piardă cumpătul.

- Nu aveam supuși... nu se putu abține.

Dintr-o singură mișcare el o apucă de mijloc și săltând-o în aer o puse jos, în fața lui. Pet nu avu timp să protesteze. El continuă s-o țină de mijloc, de parcă ar fi ghicit că dacă îi dă drumul, ea se va îndepărta. Era forțată să rămână pe loc, atât de aproape de el încât corpurile aproape li se atingeau. Apropierea lui o sufoca.

- Nu poți spune că nu erai centrul atenției, zise el.

- Poate în momentul în care ai apărut tu, dar nu mai înainte. Privirea ei se plimba neliniștită de-a lungul pieptului lui. Și asta îi sporea starea de neliniște.

- Erau adunați în jurul tău ca albinele în jurul mierii, spuse el cu voce joasă.

- Nu-i adevărat! S-au adunat pe lângă scenă, pentru că aveau ceva de care să se rezeme.

- Și preferau să se rezeme de scenă în loc să stea pe scaune, zise Dane arătând spre sală. În cazul în care n-ai observat, sunt câteva sute de scaune în fața scenei.

- De ce tot faci din țânțar armăsar? șuieră ea. De ce trebuie să cauți motive vulgare în spatele unei simple discuții?

- Vrei să mă asculți, vrăjitoare cu limbă lungă? Degetele lui se înfipseră în mijlocul ei. Dacă intenția lui fusese să-i capteze atenția, reușise. Știu mai bine, continuă el, ce este în mintea unui bărbat când se află în preajma ta.

- A, da? Ce? îl provocă Pet.

Dane o privi amuzat.

- Oare cum arată goală și cu părul despletit? Vrei să continuu? Pentru că pot, spuse el privind-o insistent.

- Nu, răspunse Pet șocată. Nu știa ce să creadă. Vorbise de parcă astfel gândise el însuși. Pentru câteva secunde se lăsă în voia fanteziei, și-și imagină că Dane este atras de ea.

- Poate că sunt și bărbați care gândesc așa, dar nu Andy, Charlie sau ceilalți. Ei mă cunosc.

- Lucrează cu tine. Asta nu înseamnă că uneori mintea nu le zboară spre alte lucruri. Bărbații depășesc în mod obișnuit anumite limite. Probabil că o fac și femeile, dar ele n-o recunosc nici măcar față de ele însele.

- Nu cred că sunt multe femei care să se potrivească descrierii.

- Nu? Nu te-ai întrebat niciodată cum aș fi ca amant?

- Nu. Pet îl îmbrânci. Lasă-mă acum să plec. Nu pot sta toată ziua de vorbă cu tine, spuse ea supărată.

- Ți-e teamă că băieții vor începe să se întrebe dacă nu cumva altul e motivul pentru care eram în camera ta astă-noapte? Altul decât cel spus de tine.

- N-ar face asta, răspunse ea, întorcând privirea spre locul unde băieții montau cealaltă cameră. Observă că Andy o privește peste umăr.

- Dar le-ar plăcea să o facă! insistă Dane.

- Ei bine, nu mi-ar plăcea mie. Furioasă că o pusese din nou într-un situație penibilă față de ceilalți, Pet se întoarse și plecă. Coada ei flutură prin aer, și aproape îl lovi peste obraz.

Urcă dintr-o mișcare pe platformă. Ceilalți tăceau. În cele din urmă, Andy sparse gheața.

- V-ați certat?

- Dacă încerci să sugerezi că sunt atrasă de namila aia cu mușchi, nu ne mai cunoaștem. Dacă nu mi-ar fi fost șef, i-aș fi spus eu unde să se ducă. La naiba! M-a acuzat că vă acaparez atenția. Și asta pentru că te-ai oferit să-mi aduci cafeaua!

- Vrei să spui că-i vina mea? întrebă Andy nedumerit. Doar o femeie putea raționa așa.

- Da. Și a imaginației lui prea bogate! zise ea arătând spre Dane.

- Vrei să te ajut să-l găsești? întrebă Lon.

Pet se întoarse spre el.

- Ce să găsesc? întrebă ea.

- E evident că ți-ai pierdut cumpătul. Vrei să te ajut să-l găsești?

Ceilalți erau destul de înțelepți să nu zâmbească în fața ei.

- Nu, mulțumesc. Mi-l găsesc singură, spuse încet, înțelegând că se răzbună pe ei. Am nevoie doar de puțin timp ca să mă calmez.

- Hai să accelerăm procesul, zise Charlie și apucând o bucată de carton începu să-i facă vânt cu ea.

- Amuzant, spuse ea, dar nu era nici urmă de amuzament în expresia ei.

Nu mai avea chef de glume. Dar până la pauza de prânz reuși să treacă peste incident. Iar ceilalți fie că uitaseră, fie că erau destul de isteți să nu vorbească despre asta în preajma ei.

După-amiază impresia de haos crescu o dată cu venirea trupelor care o acompaniau pe Ruby Gale, și care începură să-și repete numerele de dans și cântecele.

Cu casca pe cap, cu ajutorul căreia comunica cu regia de emisie din carul TV, Pet verifica imaginea transmisă de cameră. Întotdeauna când echipamentul era mutat pe distanțe lungi apăreau mici diferențe, care trebuiau ajustate. Nu cereau mult timp, dar era bine ca totul să fie făcut înainte. De aceea aveau o zi întreagă la dispoziție pentru montarea și verificarea echipamentului. Barnes era tehnicianul din carul de emisie cu care colaborau ea și ceilalți operatori.

- E aici. Tocmai a intrat, îl auzi Pet pe Lon în cască. Mamă, e chiar mai sexy în carne și oase, decât pe ecran!

- Ruby Gale? Unde e? întrebă Charlie.

Pet se amuză auzindu-i vorbind pe toți în cască. Vedeta venise la repetiție, și toate celelalte treburi fuseseră uitate. Admise în gând că și ea era curioasă s-o vadă.

- Se îndreaptă spre scenă, îi răspunse Lon lui Charlie.

Întorcând capul Pet o văzu pe Ruby Gale trecând pe lângă ea. Cu părul de un roșu-Tizian, i se păru la început mai scundă decât crezuse, apoi își zise că e firesc. Camera o făcea să pară ușor mai înaltă, la asta contribuind și picioarele zvelte.

Avea părul lung, ondulat, lăsat liber pe umeri. Din nefericire Pet putea s-o vadă doar din spate. Ar fi vrut să-i vadă și chipul, curioasă fiind să afle dacă e la fel de frumoasă ca în fotografii.

Pet observă că Dane își făcuse apariția, ca s-o întâmpine. Un zâmbet larg îi lumina fața. Pet strânse din buze iritată când văzu că o sărută. Totuși în lumea lor salutul și sărutul erau la fel de familiare ca și o strângere de mână.

- Ai văzut cum se agață de Dane? murmură Charlie.

- Mi-aș dori să se agațe așa și de mine, zise Lon, și imită răgetul unui tigru.

- În mod sigur lui Dane îi place, observă Andy.

- Ar fi neobișnuit să nu-i placă, spuse Lon. Hei, ești foarte tăcută, Pet. Nu ai nimic de comentat?

Îi trebuiră câteva secunde până fu stăpână pe vocea ei. Cu microfonul lângă obraz, o șoaptă era suficientă pentru a fi auzită.

- Ce să comentez? E o femeie frumoasă, dar nu cred că așteptați de la mine aceleași reacții ca din partea voastră.

Ruby Gale era într-adevăr frumoasă. Pet o vedea acum bine. Avea trăsături exotice. Sprâncene negre, arcuite, buze pline, senzuale.

- Un avertisment, băieți, spuse Andy. Are un temperament care se potrivește perfect culorii părului.

- Nu-mi pasă, declară Lon. Tot ce știu e că în următoarele zile va fi o plăcere s-o privesc. Sunt gata să plătesc pentru asta.

- Vezi să nu spui asta și sindicatului, zise Charlie.

Barnes din regia de emisie se auzi și el.

- Nu credeți că e timpul să vă apucați de treabă, băieți?

Murmure de nemulțumire se auziră în căști.

Din fericire Ruby Gale dispăru în culise împreună cu Dane, așa că nu mai aveau distracție. Dar nu pentru multă vreme. După cincisprezece minute se întoarse ca să repete numerele de dans alături de trupă. Se schimbase într-un costum adecvat, mulat pe corp. Pet trebui să îndure alte conversații pline de complimente la adresa siluetei cântăreței. Era sătulă de subiectul acesta la sfârșitul zilei.

La hotel se simți mai bine după ce făcu un duș. Se schimbă într-o pereche de pantaloni maro și o bluză verde.

Coborî să ia masa în restaurantul hotelului, hotărâtă să-i ocolească pe Lon și Charlie, care păreau absorbiți de subiectul Ruby Gale.

Din nefericire părea o boală generală. În timpul mesei nu auzi nimic altceva. Toți știau o noutate, o bârfă, sau aveau ceva de comentat despre cântăreață. Pet rămase să-și bea cafeaua cu ei, dar când ceilalți se îndreptară spre bar, pentru un ultim pahar, hotărî că-i suficient pentru o zi și plecă. Nici unul dintre băieți nu observă că ea nu-i însoțește, și nici asta nu-i plăcu.

Era atât de îngândurată, încât nu-l văzu pe Dane Kingston. Aproape dădu peste el.

- Bună seara, murmură ea și vru să treacă mai departe.

- Nu mergi cu ceilalți? întrebă el.

- Nu în seara asta. A fost o zi lungă și sunt obosită, explică ea. Nu voia ca el să creadă că îi influențase decizia in vreun fel.

- Nu că mi-ar fi trecut prin minte că-mi asculți sfatul, dar nu pot spune că arăți obosită.

Pet trase aer în piept exasperată.

- Ei bine, m-am plictisit să-i tot aud vorbind despre Ruby Gale. Și numai asta au făcut în ultimele ore.

- Nu-ți place să joci rolul secundar, nu?

- Poți să crezi ce vrei. N-avea chef să se certe din nou cu el. Poate ți se pare că este un subiect interesant pentru o conversație, dar eu nu sunt de aceeași părere. Noapte bună.

- Noapte bună.

Înainte de a trece de el, o întrebă.

- Pet este o poreclă?

Surprinsă, se întoarse.

- Nu, e de fapt o prescurtare de la Petra. Lăsă capul într-o parte și întrebă curioasă: De ce?

- Fără vreun motiv special. Eram doar curios. Mâine dimineață este o ședință la ora șapte.

- Da, știu. Mergi să iei masa? întrebă ea, arătând spre restaurant.

- Nu. Tocmai plecam. Voi lua masa cu domnișoara Ruby Gale în seara asta.

Cuvintele lui erau ultima picătură. Mai întâi toată echipa, mulți dintre ei fiindu-i prieteni, nu știau nimic altceva decât Ruby Gale, iar acum Dane Kingston lua cina cu ea.

Era cel mai mare defect al lui!

Privirea ei se plimbă peste hainele sport cu care fusese îmbrăcat toată ziua.

- Te duci îmbrăcat așa?

- Nu crezi că e potrivit?

Un zâmbet îi apăru în colțul gurii.

- Vom mânca câte un sandviș în apartamentul ei.

- Cum, fără caviar și șampanie? întrebă ea ironic.

- Le păstrăm pentru final, când vom sărbători succesul spectacolului.

- Drăguț. Distracție plăcută, spuse ea și plecă repede, înainte ca el s-o mai poată opri.

Era prea devreme ca să se culce. Și în camera ei minusculă simțea că îi cad pereții în cap. Luându-și un caiet în geantă ieși din hotel și merse la piscina din față.

Se așeză și-și scoase caietul. Era un loc potrivit pentru a scrie o scrisoare. Dar abia apucă să scrie „Dragă Rudy", când o umbră îi întunecă hârtia. Ridică ochii și-l văzu pe Joe Willis stând lângă ea.

- Scrii scrisori de dragoste? întrebă el zâmbind.

- E pentru fratele meu. Face parte din Paza de Coastă, explică ea. Tu ce faci? Plimbarea de seară?

- Da. Se așeză lângă ea. Mai ai și alți frați?

- Un frate mai mare, Hugh. Locuiește în Connecticut, este căsătorit și are trei copii – toți băieți. Soția lui, Marjorie, e o fată nemaipomenită. O iubim cu toții. Vrei să vezi niște poze cu nepoții mei?

Joe aprobă dând din cap și ea scoase un mic album foto pe care-l purta întotdeauna la ea. Mândră, îi arătă fotografiile. Apoi Joe scoase și el fotografiile nepoților, șapte la număr.

- Cum se face că nu ești încă măritată, Pet? Ar trebui să porți fotografiile copiilor tăi în geantă. Sper că nu ești una dintre femeile alea care vor celibat pe viață, zise Joe dezamăgit.

- Parcă ai fi tata! Aud câte o prelegere despre binecuvântarea căsătoriei în fiecare săptămână. Râse amuzată. Nu pot să-i conving că aș spune da într-un minut bărbatului potrivit.

- Nu cred că n-ai fost deja cerută în căsătorie, insistă el. Ești o fată grozavă.

- Mulțumesc. Da, am fost chiar logodită, dar n-a mers.

- Cred că a fost foarte dureros.

- Poate părea ciudat, dar nu a fost așa, își aminti ea. Chiar îmi plăcea Bob. De fapt suntem încă prieteni buni. Când am hotărât să rupem logodna a fost o hotărâre comună. Am fost tristă, dezamăgită că nu mersese relația, dar n-am avut inima frântă. Și asta demonstrează că nu el era cel căutat.

- Da, probabil, spuse Joe cu regret.

- Aș bea un suc. Vrei și tu unul, Joe?

- Nu, mulțumesc. Băuturile astea acidulate îmi provoacă arsuri, zise el.

Era un apus fermecător, ca în filmele western. Pet se întrebă dacă Dane și Ruby Gale admiră și ei apusul, pe undeva.

- De ce crezi că Dane Kingston nu s-a căsătorit niciodată, Joe? întrebă ea. Sau a fost căsătorit?

- Nu, din câte știu eu. Probabil din același motiv ca și tine. N-a găsit fata potrivită. Sunt destule fete frumoase în jurul lui.

- Și care speră să ajungă și în patul lui, nu? spuse ea cu dezgust. Cred că nimeni nu l-a acceptat până acum pentru că e prea plin de el. O femeie nu poate suporta așa ceva prea multă vreme.

Joe nu era de acord cu ea.

- În viața asta trebuie să te lupți pentru ceea ce-ți dorești. Nimeni n-o să-ți ofere ceva de-a gata, pe un platou de argint. Îl admir pe Dane pentru că luptă și obține ce-și dorește. Nu-s mulți bărbați ca el.

- Foarte încurajator, murmură Pet.

- N-o să mă cert cu tine pentru el, zise Joe și se ridică. Mă duc să-mi termin plimbarea și te las să-ți termini scrisoarea către fratele tău. Noapte bună, Pet.

- Noapte bună.

Dar abia după câteva minute luă stiloul și începu să-i scrie fratelui ei.

Capitolul 4

Orchestra era așezată în fundal, pianistul își exersa mâna ca să scape de trac. Dansatorii erau aranjați în formă de evantai în jurul lui Ruby Gale. În spatele lor, în partea dreaptă era grupul vocal de acompaniament.

Era o repetiție la rece, fără costume. Fiecare cântec și dans urmau să fie repetate pe rând, astfel incât să poată fi corectate unghiurile de filmare și fixate luminile. A doua zi urma o repetiție generală cu costume, iar seara spectacolul.

Camerele erau pe poziție. Toți cei de pe scenă așteptau semnalul lui Claude. Dane Kingston era în carul TV, în care era regia de platou mobilă. Instrucțiunile lui le auzea Pet în cască.

- Camera doi, începem cu tine, o informă el pe Pet. Vreau un prim-plan al lui Ruby, și apoi deschizi

cadrul la ordinul meu. Urmează camera trei. Am repetat numărul ăsta de două ori, așa că de data asta înregistrăm.

Pet își umezi buzele nervoasă, în timp ce privea prin cameră. Cunoștea procedura. Înregistrau repetiția pentru ca mai târziu, seara, să poată fi vizionată, urmând ca mâine, la repetiția generală, să fie făcute ultimele corecții. De asemeni urmau să filmeze și repetiția generală deoarece spectacolul live era unic, special pentru acest spectacol televizat. Erau o mie de lucruri care puteau distruge un cântec sau un număr de dans într-un spectacol live, așa că banda cu repetiția generală era ca o plasă de siguranță. Puteau apela la ea în timpul montajului pentru produsul final.

- Merge banda! spuse Dane.

- Liniște! ordonă Claude, și liniștea se așternu peste sală.

Din acest moment singurul lucru pe care-l va auzi va fi vocea lui Dane în cască. Pet blocă mental orice altceva.

- În regulă, camera doi, dă-i drumul. Vocea lui Dane era calmă, și la fel era și Pet, acum că începuseră.

Nu observă semnalul dat de Claude celor de pe scenă, nici toba care dădea tonul pentru inceperea melodiei. Chipul lui Ruby Gale umplu vizorul, ochii albaștri priveau drept spre cameră. După primul vers, Dane ordonă:

- Mărește cadrul, Doi. Încet.

Și apoi, în timp ce Pet focaliza:

- Nu pierde clarul, Walis. Camera trei, preiei tu. Acum.

Pet nu avea nevoie să consulte desfășurătorul pe care-l avea la îndemână ca să știe ce urmează. Următorul cadru era unul general, cu întreaga scenă.

- Rămâi pe poziție, Doi, urmezi. Acum. Când se duce spre stânga urmărește-o, Wallis. Pet încercă dar fără succes, își dădu seama după vocea lui Dane care țipa la ea.

- Nu vezi că o acoperă un dansator? Trei, preia! Ai stricat cadrul ăsta, Wallis.

Pet strânse din dinți, nefiind convinsă că greșeala îi aparține în totalitate. Bănuia că dansatorul își depășise poziția, cu toate că nimeni nu precizase care sunt pozițiile principale ale dansatorilor. Oricum nu avea timp să se gândească cine a avut dreptate și cine nu. Se pregăti pentru următorul cadru. Între timp îl asculta pe Dane lăudându-l pe Andy.

- Grozav, Unu'!

Și cu o notă de amuzament, continuă:

- Nu știam că poți să faci așa ceva, Turner. Ai grijă să-ți reușească și data următoare.

Apoi, cu o voce de gheață i se adresă ei.

- Nu e bine, Wallis, corectează un pic stânga. Acum.

Concentrându-se Pet o urmări pe cântăreață de-a lungul unui șir de pași de dans. Și o făcu fără cusur. Dar nu primi nici o laudă din regie. Atenția lui Dane era îndreptată în altă parte.

- Baxter, apari în imagine la camera trei. Treci de linia roșie, îi spuse el lui Lon, care avea camera mobilă. În regulă, Trei, dă-i drumul.

Sfârșitul cântecului îi aparținea tot lui Pet. Era o trecere de la prim-plan la general și o întoarcere la prim plan. Prima dublă îi ieși foarte bine, dar greși la a doua. La a treia Dane îi urlă în ureche.

- Mai larg, Doi! Am spus mai larg. Asta e!

Cântecul se termină. Îl auzi pe Dane.

- Opriți banda!

Claude li se adresă celor de pe scenă.

- Foarte bine.

Toată lumea respiră ușurată. Brusc totul redeveni un haos în mișcare.

Pet oftă și ea și opri camera. Își dădu seama că Dane deschisese un alt canal de comunicare, ca să poată fi auzit în sală.

- A ieșit bine. Ruby, ești senzațională.

Cântăreața zâmbi satisfăcută la auzul complimentului. Suflă un sărut în direcția difuzorului. Pet înțelese că au deconectat difuzorul și acum puteau să-l audă doar ei în căști.

- Claude, pregătiți-vă pentru următorul număr, îl sfătui Dane pe regizorul de platou.

Vocea lui Lon Baxter explodă în căști.

- Doamne, ce femeie! Ați văzut, băieți, cum se mișcă? Mi-a crescut presiunea arterială.

Cuvintele lui fură acompaniate de alte aprecieri mai vulgare.

- Atenție la limbaj! strigă Dane. Uiți, Baxter, că te aude o doamnă.

- O doamnă? întrebă Lon, apoi râse. Adică Pet?

- Exact, spuse Dane furios.

Pet preferase întotdeauna să se prefacă a nu auzi anumite lucruri decât să-i facă să se simtă stânjeniți în prezența ei. Altminteri ar fi ridicat un zid între ea și colegi. Așa că nu-i plăcu faptul că Dane Kingston intervenise.

- Nu dați atenție, băieți, spuse ea în microfon. Am eu niște căști speciale care se închid automat când vorbiți voi murdar. Tot ce aud e un țiuit prelung.

- Domnișoară Wallis, spuse Dane amenințător, eu dau ordinele aici. Puțin îmi pasă dacă limbajul lor te ofensează sau nu. Dar atâta vreme cât eu conduc circul, genul ăsta de limbaj nu va fi folosit în preajma unei doamne. E clar?

- Absolut, aruncă ea printre dinți.

-Acum, dacă ne-am înțeles, să trecem mai departe. Ruby cântă singură următorul cântec. N-ar trebui să ai dificultăți s-o urmărești, Wallis, e singură pe toată scena, o admonestă el sarcastic.

Pet dădu în clocot auzind un reproș atât de nedrept. Își înghiți cu greu cuvintele care-i stăteau pe limbă. Avusese parte de destule bruftuieli din partea lui de-a lungul zilei, nu avea rost să-l provoace.

Restul zilei fu un dezastru. Unul dintre numere ieși greșit de la un capăt la altul. Fie că un dansator greșea pașii, fie Ruby bălmăjea versurile, ori era o greșeală a operatorilor, adică mai întotdeauna a ei. În cele din urmă Claude îi spuse lui Dane în căști că poate e timpul pentru o pauză. Cu atât mai mult cu cât vedeta era în pragul unei crize de isterie.

În clipa în care Dane aprobă și dădu pauză, Pet își scoase căștile și sări de pe platformă. Fără o vorbă, părăsi sala. Frustrată din pricina aparentelor inabilități și furioasă din pricina felului în care o trata Dane, avea nevoie să iasă din atmosfera tensionată din sală.

Era o zi călduroasă de iulie, dar adia un vânt ușor și era plăcut. Găsi un loc la umbră și-și aprinse o țigară, sperând că astfel va scăpa de tremurul bărbiei. Văzu că și ceilalți ieșeau din clădire. Când o văzură, Charlie, Lon și alți colegi se îndreptară spre ea.

- O fi mai cald aici, dar e mai liniște, zise Charlie și se așeză oftând.

- Bine că s-a gândit Claude să ceară o pauză, spuse Lon. Era cât pe ce să vedem temperamentul acela de care ne povestea Andy. Dacă ați fi auzit ce i-a spus bietei fete care uitase pașii. Dacă Dane a crezut că eu vorbesc urât, ar fi trebuit s-o audă pe Ruby Gale.

Pet și-ar fi dorit să nu fi adus în discuție subiectul ăsta. Ca și cum i-ar fi ghicit gândurile, Lon o privi și îi observă expresia mohorâtă.

- Cred că-ți datorez niște scuze, Pet. Unele lucruri pe care le-am spus erau deplasate. Uit uneori că nu ești unul dintre băieți. Îmi pare rău.

- Nu-i nimic, răspunse și-și stinse țigara.

- Da, spuse și Charlie, Dane a avut dreptate când ne-a reamintit că Pet este totuși femeie. De multe ori ne purtăm fără să-i arătăm respectul cuvenit.

- Niciodată n-am cerut vreun tratament special, le reaminti ea.

- Doar nu crezi c-o să-ți deschid ușa de acum încolo, glumi Lon, încercând s-o facă pe Pet să vadă lucrurile în altă lumină.

- Îmi pare rău, băieți, azi sunt mai irascibilă. A fost o zi dificilă, avându-l tot timpul pe Dane Kingston pe capul meu, explică ea. S-ar părea că nu fac nimic cum trebuie.

- Poate te străduiești prea tare, sugeră Charlie.

- Sunt sigur că Dane a exagerat, spuse Lon.

- Aș vrea să nu se mai ia atâta de mine. Cred că sunt capabilă să suport critica, dar el mă dă de toți pereții.

- Nu te lăsa impresionată. Ești un operator bun, doar la asta trebuie să te gândești.

- Toată lumea înăuntru! strigă Claude. Începem.

Intrară cu toții. În drum, Pet își mai luă un pahar cu ceai cu gheață.

Nici după pauză lucrurile nu au mers mai bine, așa că la sfârșitul zilei Pet era un pachet de nervi. Pe drumul de întoarcere la hotel toată lumea vorbea cu toată lumea. După atâtea ore de încordare nervoasă încercau să se relaxeze. În trecut și Pet reacționase la fel, și de multe ori se simțise mai relaxată, dar astăzi nimic nu putea s-o facă să se simtă mai bine.

Ajunși la hotel refuză să rămână cu ei în hol și se îndreptă direct spre duș. Fără să-și usuce părul se îmbrăcă cu un costum în care știa că îi stă bine, lucru care de obicei îi ridica moralul. Se studie în oglindă și părăsi camera de hotel. Pentru că era prea devreme pentru cină se îndreptă spre barul hotelului. Dar nici unul dintre colegii ei nu era acolo. În schimb îl

remarcă la o masă pe Dane Kingston împreună cu Claude, regizorul de platou, Joe Willis și Greg Coopster, inginerul de sunet.

Vru mai întâi să plece, dar se răzgândi și-și spuse că ar putea să bea liniștită un pahar cu vin. Doar pentru asta venise. Când Joe Willis o salută și ceilalți o priviră, ea dădu doar din cap în semn de salut. Își alese o masă mai retrasă, cât mai departe de masa lor. Barmanul veni să-i ia comanda.

— Un pahar cu vin alb, te rog.

În timp ce își căuta țigările în geantă, sesiză că un bărbat se apropie. Mâinile începură să-i tremure, înainte de a ridica privirea.

Știa deja cine e. Renunță să mai caute țigările și-și ascunse mâinile sub masă. Ridică ochii și expresia lui nu o făcu să se simtă mai bine. Dane se aplecă și puse o mână pe masă. Gestul lui o făcu să se simtă amenințată, în ciuda zâmbetului.

— N-ai vrea să vii la masa noastră? o invită el.

— Nu. Nu făcu nici cel mai mic efort să tempereze duritatea refuzului și întoarse capul prefăcându-se că-l ignoră. Ceea ce nu era adevărat.

- Insist, spuse Dane pe un ton de comandă. N-ar trebui să stai aici singură.

- Ești imposibil, știi? răbufni Pet, cu toată furia strânsă peste zi. Mai întâi mă critici că stau și beau în

compania bărbaților, colegii mei de altfel, pe motiv că nu așa se comportă o doamnă. Acum ești supărat că stau aici singură. Ce-ar fi să te hotărăști?

Văzând că o privește amuzat, își feri privirea.

- Nimic din tot ce fac nu te mulțumește, se plânse ea.

Dane se dădu într-o parte pentru a-i face loc barmanului, care îi adusese paharul cu vin, dar după ce acesta se retrase, el se strecură pe banchetă lângă Pet. Prea uimită ca să reacționeze, la început se lăsă în voia senzațiilor provocate de atingerea coapsei lui lipită de a ei. Își zise că i-ar fi imposibil să articuleze un sunet în clipa asta.

Îi simțea privirea măsurând-o. Ca răspuns, se încăpățână să privească într-un punct fix, evitându-i ochii.

- Vrei să mă mulțumești? întrebă el curios.

Sugestia strecurată în tonul întrebării dezlănțui în mintea ei imagini interzise. Dacă putea să-i trezească asemenea senzații doar stând alături, cum ar fi dacă ar face dragoste cu ea? Inima își accentuă bătăile.

- Nicidecum, minți ea, luând paharul în mână. De ce nu mă lași în pace? Mi-era bine înainte să vii.

- O femeie singură într-un bar e o țintă pentru orice bărbat care intră. Nu poți rămâne aici singură, insistă Dane.

Vocea blândă cu care i se adresă de data asta îi spori farmecul. Dar Pet nu putea să-i cedeze.

- Poate că vreau să fiu agățată, îl provocă ea.

Dane o privi cu atenție încercând să descopere adevărul din spatele vorbelor.

- Asta îți dorești?

Bravura nu o prindea cel mai bine. Încercă să-și păstreze atitudinea și îi răspunse:

- Nu-mi doream decât să beau un pahar cu vin înainte de masă, în liniște, ca să mă pot relaxa. Acum vrei, te rog, să pleci?

- Nu te las să stai aici singură. Ia-ți paharul și vino cu mine la masa noastră. Ne uităm peste programul de mâine.

Pet oftă. Era limpede că avea mai multe șanse să mute un munte decât să-l convingă pe el să plece. Hotărî să plece ea.

- Cred că nu m-ai auzit. Am spus că voiam să beau un pahar cu vin în liniște. N-aș putea face asta în mijlocul unei discuții tehnice, nu?

Pet scoase din geantă banii pentru consumație și-i lăsă pe masă.

- Vrei, te rog, să te ridici ca să pot pleca? îl întrebă.

- Dar nu ți-ai terminat vinul.

- Îl iau cu mine în restaurant. Nu e o crimă să bei un pahar cu vin înainte de a cina singură într-un restaurant? îl întrebă ironică.

- E păcat, dar nu e o crimă, spuse el zâmbind.

- Atunci fii atât de bun și fă-mi loc, îi ceru ea nervoasă. Stătuseră destul unul lângă altul.

Încă zâmbind, Dane se ridică și-i întinse mâna ca s-o ajute să se ridice.

- Ne uităm peste ce am filmat astăzi, cam peste o oră. O să hotărâm eventualele modificări. Dacă termini cina până atunci, poți veni și tu.

În tot acest timp continâ s-o țină de mână deși ea nu mai avea nevoie de sprijinul lui. Degetele lui în jurul cotului îi înfierbântau pielea. Brusc era tentată să petreacă mai multă vreme în compania lui. Dar își aminti că se vor uita peste ceea ce filmaseră. Fusese criticată destul pentru o zi.

- E un ordin? îl întrebă în timp ce-și lua paharul cu vin.

- Nu, nu e obligatoriu să participi, îi răspunse arțăgos.

- Atunci, cu tot respectul, refuz. Scuză-mă.

ÎI spuse barmanului că-și ia paharul cu vin și intră în restaurant. Cină singură. Abia când ea ajunsese la cafea apărură și ceilalți. Pet ar fi putut să meargă la masa lor, dar n-avea nici un rost. Prea neliniștită pentru a merge la culcare, ieși pentru o scurtă plimbare.

La un stand de ziare se uită după niște ilustrate. De pe coperta unei reviste îi zâmbea Ruby Gale. Curioasă,

Pet răsfoi revista căutând articolul. Nu avea răbdare să citească, dar se uită peste fotografiile care-l ilustrau. Într-una din ele, Ruby Gale stătea pe un șezlong alături de Dane Kingston. Ruby purta cea mai minusculă pereche de bikini pe care Pet o văzuse vreodată. Dar nu femeia o interesa. Imaginea lui Dane îi amintea de sculpturile Greciei antice. Frumusețea bărbatului era năucitoare. Observă și zâmbetul mulțumit care îi ridica ușor colțul buzelor.

Zâmbea mulțumit, semn că prezența femeii de lângă el îi făcea plăcere. Furioasă, Pet puse revista înapoi pe raft. Era femeie în toată firea, nu se mai putea îndrăgosti de bărbații din reviste ca o adolescentă. Pentru ea Dane Kingston era la fel de inabordabil ca un star de cinema pentru o adolescentă din provincie. Dar oare era chiar așa? Alungă gândul ispititor. Rațiunea îi spunea că o asemenea speranță nu poate aduce decât necazuri.

Traversând holul hotelului îl văzu pe Joe Willis. Alergă și îl ajunse din urmă.

- Cum a mers întrunirea? îl întrebă ea.

Joe se întoarse uimit spre ea, deoarece n-o auzise apropiindu-se.

- M-ai speriat!

- Îmi pare rău. Ați făcut vreo schimbare?

- Surprinzător, a fost nevoie de foarte puține modificări. La sunet sunt niște probleme, dar Dane a fost mulțumit pe ansamblu. Mâine va încerca câteva unghiuri noi.

- Dar imaginea? A fost bine? insistă Pet. Nu putea crede că Dane a fost chiar atât de mulțumit.

- Sigur că da. Te așteptai la altceva? răspunse Joe privind-o mirat. Mâine o să iasă și mai bine.

- Da, sigur, spuse ea absentă.

- Nu știi până la ce oră servesc cina? întrebă Joe uitându-se la ceas. N-am mâncat încă și mor de foame.

- Cred că până la unsprezece.

- Atunci ar fi mai bine să mă grăbesc. Prefer să fiu spălat înainte de a mânca.

La lift se despărțiră.

- Ne vedem mâine, Joe.

- Noapte bună.

Când ajunse la ușă începu să caute cheia. Tocmai când o găsise, ușa de vizavi se deschise și ieși Dane.

- Aceasta este camera ta? întrebă Pet înroșindu-se.

- Da, am ales-o special ca să te pot supraveghea.

Zâmbetul îi invadă ochii.

Pet nu se aștepta ca el să recunoască așa ceva. Francheța lui o irită. Îi întoarse spatele furioasă și îi aruncă peste umăr:

- După cum vezi, mă întorc în cameră devreme și fără însoțitor. În seara asta grijile tale în ce mă privește iau sfârșit.

- Nu te supraveghez, îi spuse Dane râzând. E o coincidență că avem camerele față în față.

În loc să se simtă mai bine, Pet se simți mai rău. Era o prostie că-și imaginase a fi o preocupare pentru el. Colac peste pupăză, yala refuza să cedeze, și ușa rămânea încuiată, cu toate sforțările ei. Dane o privea cum se chinuiește, și ea blestema clipa când se întâlniseră. Încercă să-l facă să plece.

- Dacă te duci să iei cina, ai face bine să te grăbești. Servesc doar până la ora unsprezece.

- Nu mă îndreptam spre restaurant.

Era în spatele ei.

- Dă-mi cheia. Există un secret al ușilor de hotel.

Era mai bine să-i dea cheia ca să plece odată.

- Ai mâncat deja? îl întrebă ea. Credeam că abia s-a terminat întâlnirea, tocmai m-am întâlnit cu Joe.

- Da, așa e, spuse el în timp ce deschise ușa fără efort. Nu, n-am mâncat.

Pet îl examina cu ochi scrutători. Părul rebel o atrăgea în mod deosebit. Ar fi vrut să-l mângâie. De teamă că va face gestul fără să vrea, se agăță cu amândouă mâinile de cureaua genții.

- Trebuie să mănânci, spuse ea încurcată, încercând să se concentreze asupra subiectului. Nu e sănătos să sari peste cină.

- Nu te îngrijora. O să comandăm ceva în apartament.

- În apartament? repetă ea, studiindu-l în continuare. Apoi făcu în sfârșit legătura. Te îndreptai spre hotelul domnișoarei Gale.

- Da, spuse el, și se dădu la o parte din ușă.

- La ora asta? spuse primul lucru care îi veni în minte și-n aceeași clipă regretă. Îmi pare rău, nu mă privește.

- Nu, spuse el. Dar după ce am văzut casetele, sunt câteva lucruri pe care trebuie să le clarific cu ea.

- Nu trebuie să-mi dai explicații.

Pet nu voia să-l audă mințind și inventând explicații. Probabil că-și dăduse seama că și ea, ca și restul lumii, era la curent cu aventura lui cu Ruby Gale.

Dane îi atinse bărbia și îi întoarse fața spre el.

- Nu trebuie? șopti.

Brusc era foarte aproape de ea. Pet nu putea să-și creadă ochilor. Dar el tocmai mergea la Ruby Gale. Nu putea să uite asta, și nici fotografia din revistă, atât de provocatoare.

- Nu crezi că ar trebui să te razi mai întâi? întrebă calmă.

Dane își trecu mâna peste față.

- Nu-ți plac bărbații nebărbieriți?

- Nu-i vorba de mine. Eu nu sunt Ruby Gale.

- Nu, nu ești, spuse el și se îndepărtă.

Pet se dădu și ea înapoi până se lipi cu spatele de ușă.

- Poftim cheia, spuse Dane.

Se simțea ca o școlăriță pentru că se retrăsese astfel. Privi cheia întinsă. Dar înainte să apuce s-o ia, se trezi în brațele lui. Sărutul o făcu să uite de toate. Îi răspunse la rândul ei, fără să se mai gândească la consecințe.

- Acum m-ai mulțumit, Pet, șopti Dane, cu o voce care îi înmuie tinerei picioarele. Înainte să apuce să spună ceva, el se îndepărtase pe hol. Ca vrăjită intră în cameră și închise ușa. Ar fi vrut să înțeleagă ce se întâmplase, dar mai ales ce însemna asta.

Știa ce vrusese să spună, pentru că își amintea în detaliu discuția din restaurant.

Dar de ce o sărutase? Pentru că o găsea atrăgătoare? Era un motiv ca oricare altul. Dar Pet spera că era mai mult decât atât. Și i-ar fi displăcut ideea că nu o va mai săruta niciodată.

Capitolul 5

A doua zi lucrul se desfășură normal. Ținură o ședință dimineața, în care se trecură în revistă peste modificările ce urmau a fi făcute la filmare. Dane nu-i dădu o atenție deosebită lui Pet. O salută și atât. Încercă să se îmbărbăteze singură, își spuse că nu e dezamăgită, și că în fond nici nu se aștepta la altceva.

Și ca să-și demonstreze că era așa, munci cu îndârjire și încercă să aibă aceeași relație de camaraderie cu colegii ei. Mai fusese sărutată și altă dată, de bărbați care nu voiau nimic mai mult, și uitase a doua zi. Putea să treacă peste această întâmplare.

Spre prânz începură să înregistreze repetiția generală cu costume. Când Ruby Gale păși pe scenă Pet rămase fără grai. Purta o rochie fără bretele, cu umerii goi. O întreagă gamă de reacții se auzi în cască. De la fluierături până la înjurături. Pet izbucni în râs.

- Băieți, mă faceți să roșesc, șopti ea în microfon. Parcă aș asculta telefoane de la linia erotică.

- Cum naiba stă rochia aia? întrebă Lon.

- Cred că e lipită, răspunse Charlie.

- E doar puterea voinței, îi tachină Pet.

Dane interveni.

- Încetați! Grupul vocal este în umbră, Joe, continuă el.

Dar băieții continuară să-și dea cu părerea despre rochie și făptura uimitoare care o purta.

- Dacă e lipită, ce credeți că se va întâmpla când va începe să transpire? întrebă Charlie.

- Hai, Joe, îndreaptă toate reflectoarele spre ea, imploră Lon. Transformă scena într-o baie de aburi.

- O să mi se topească mie urechile, băieți, zise Pet.

- Am zis să încetați, Wallis! strigă Dane.

Nu avea nici o importanță că el era afară, în carul de emisie. Pet îl vedea ca și cum l-ar fi avut în fața ochilor. Furios și cu gura strânsă într-o grimasă. O înfurie nedreptatea. Dintre toți, țipase numai la ea.

- De ce țipă numai la mine? spuse ea încet. Sunt singura căreia nu i-au ieșit ochii din orbite.

Nu intenționase să fie auzită, de aceea tresări când auzi răspunsul lui Dane.

- Tocmai de aceea. Ceilalți nu se pot abține, dar tu poți, nu-i așa?

- Da, domnule! Cum spuneți dumneavoastră, sir! Își ascunse furia în ironie.

Era clar că ceea ce se întâmplase în seara trecută nu însemna nimic pentru el. Va fi în continuare la fel de dur cu ea, ca să se asigure că nu-și face idei greșite. Acum înțelesese. În fond nici nu se putea compara cu femeia de pe scenă. Își aminti că după ce o sărutase pe ea, se dusese la Ruby Gale.

După zece minute regizorul de platou anunță dansatorii să se pregătească pentru primul număr. Dane îi informă că merge banda, și începu numărătoarea inversă.

- Îți amintești primul cadru, Wallis? Prim-plan și deschizi când îți spun eu.

Începură. Dacă Pet crezuse cu o zi înainte că e pretențios, nu știa încă nimic. Dane urla în căști la cea mai mică greșeală. Număr după număr, Dane le cerea perfecțiunea. Chiar și atunci când era vina lui Ruby Gale, tot pe ei îi certa. De câteva ori chiar uitase versurile cântecelor. Dar în difuzorul din sală vocea lui Dane era calmă și binevoitoare.

- Nu-i nimic, Ruby. După câte greșeli am făcut noi, ești îndreptățită să mai greșești și tu. Ești minunată.

Pet oftă auzind de ce tratament preferențial are parte vedeta. Aceasta nu era criticată niciodată. De ce nu? se gândi ea mânioasă. Sensibilă după atâtea remarci tăioase, simțea că i se face rău.

Pet trebuia să încheie unul dintre numere.

- Rămâi în încadratura asta, camera doi, spuse Dane. Stai, n-auzi? Bine, opriți banda.

Pet lăsă camera și își șterse palmele de pantaloni. Se îndreptă spre Andy.

- Pauză, băieți, se auzi vocea lui Dane în difuzor.

- Spuse o voce din cer, glumi Charlie.

- În ciuda a ceea ce crede, nu e totuși Dumnezeu, murmură Pet, crezând că nu poate fi auzită.

Dar Dane vorbi în căști.

- Dacă aș fi Dumnezeu, Wallis, aș face ceva cu tine, i-o tăie el. Data viitoare când îți spun să înghețI într-o încadratură, exact asta vreau să spun, nicidecum să te miști.

Îi venea să țipe la el, să înceteze să dea cu ea de pământ la fiecare cinci minute. Dar o idee o făcu să zâmbească.

- Iubitule, nu e de nici un folos, spuse Pet în microfon. Toată lumea a înțeles că ești îndrăgostit de mine. Zadarnic încerci s-o ascunzi țipând la mine.

Toată lumea izbucni în râs. Pet știa că îl provocase. Își scoase căștile și ieși din sală.

Îl auzi pe Charlie strigând-o:

- Pet! Dane vrea să vorbească cu tine.

- Spune-i că sunt în pauză.

În locul ceaiului cu gheață luă o cafea. Avea nevoie de un întăritor.

- Ce te-a apucat? o întrebă Charlie apropiindu-se. Zâmbea dar tonul era dezaprobator. O admira că știa să se apere, dar totodată credea că e nebună că o face.

Veni și Lon.

- Îți place să te joci cu focul, nu? întrebă el.

- Vreau doar să mă lase un pic să respir, răspunse Pet.

Ușa se trânti cu putere și știu că Dane era cel care tocmai ieșise. Se prefăcu că privește parcul din față, și rămase cu spatele. Spera că are o atitudine nonșalantă.

- Mi-e teamă că ai pățit-o de data asta, murmură Andy.

Pet dădu ochii peste cap, arătând că nu-i pasă. Știa că Dane se apropie, fără să întoarcă ochii.

- Credeai că scapi? îi auzi vocea. Era incredibil de calm.

Nu-i veni nici un răspuns în minte. Ca să acopere tăcerea, duse cafeaua la gură cu indiferență. Nu apucă să bea. Dane îi luă paharul din mână.

- Hei, aia e cafeaua mea!

- Ține, zise el către unul din băieți întinzându-i cafeaua.

Întorcându-se spre el, Pet observă că se străduia să nu zâmbească.

- Ce bine că toată lumea știe cum stau lucrurile, spuse el.

În următoarea secundă o luă în brațe. Pet nu avu timp să protesteze. O sărută cu pasiune. Părea că abia așteptase să o poată face. Simțurile ei explodară. Conștientă că toată lumea îi privește, încercă să-l împingă, dar fără rezultat. Totuși asta nu o deranja. Nu-i mai opuse rezistență și îi răspunse la sărut.

Dane se opri brusc și o îndepărtă. Era o flacără în ochii lui. Ceilalți aplaudau și fluierau. Echipa luase sărutul ca pe o glumă, convinși că Dane o bătuse cu propriile ei arme. O copleși rușinea. Nu-și amintea să mai fi roșit așa vreodată în viață.

- De ce ai făcut asta? întrebă ea încet.

Chiar trebuia să fie astfel umilită în public?

Dane îi luă bărbia și o forță să-l privească.

- Părea că e singura cale de a-ți închide gura, spuse el zâmbind amuzat. Și data viitoare am să te mușc. Facem pace?

Înainte ca Pet să răspundă, îl strigă cineva. Dane se întoarse spre cel căruia îi dăduse cafeaua ei. Luă paharul de plastic și i-l puse în mână.

- Mai adaugă niște zahăr în cafea, poate îți mai îndulcește starea de spirit.

- Nu eu am țipat la toată lumea! strigă ea după el.

- Femei! zise Dane, dând din mână.

Pet simți că tocmai i se pusese o etichetă: „imposibilă". Războinică, privi în jur, provocându-i parcă să îndrăznească să spună ceva. Joe Willis fu singurul curajos.

- Așa-i când te joci cu focul, te arzi.

Pet înghiți fără o vorbă comentariul. Dar ceilalți erau destul de înțelepți încât să se abțină. Peste zece minute Claude îi chemă la muncă.

A doua zi, vineri, era ziua cea mare. Concertul lui Ruby Gale era programat la ora nouă.

Pet alese să se îmbrace cu o pereche de pantaloni crem și o bluză de mătase de culoarea piersicii, și-și puse în jurul mijlocului o curea împletită manual. Ținuta ei de zi cu zi era prea comună pentru o seară în fața publicului.

Acesta începu să vină cu o jumătate de oră înainte de începerea spectacolului. Sus, pe platforma ei, Pet era ținta multor priviri. Asculta amuzată comentariile care ajungeau până la ea.

O femeie o arătă bărbatului de lângă ea.

- Uite, au o femeie operator.

Acesta dădu cunoscutul răspuns misogin.

- Probabil e doar un ajutor.

Câțiva se opriră și îi puseră întrebări despre spectacol. Alții o întrebară unde a învățat să mânuiască camera.

- Am absolvit un curs de specialitate, la colegiu.

Cu câteva minute înainte de începerea spectacolului, Dane se făcu auzit în căști.

Abia îl văzuse în cursul zilei. Și atunci în mijlocul vreunei conversații. El abia îi aruncase o privire. Pet credea că sentimentele ei reveniseră la normal, până în clipa în care îi auzi vocea, dându-le primele instrucțiuni. Apoi i se adresă direct ei:

- Ce zici, Wallis? Poți să faci totul ca la carte? întrebă el, evident cu o notă de tachinare în glas.

- Dacă n-o să pot, contez pe tine să mi-o spui, îi răspunse ea.

- Poți paria, râse el încet.

- Aș face-o, dar nimeni nu-mi va ridica osanale, glumi Pet, surprinsă de ea însăși.

- Ai grijă, gură mare, altfel știi ce pățești, o amenință Dane.

- Promisiuni, promisiuni! răspunse Pet, prefăcându-se că oftează. Așa sunteți voi, bărbații, promiteți și apoi uitați.

- Asta o s-o țin minte!

Apoi reveni la lucru.

- Claude, suntem gata în culise?

- Vom fi în timp! spuse regizorul de platou.

- Baxter, filmează publicul, continuă Dane să dea instructiuni.

Apoi i se adresă lui Lon, care filma cu o cameră mobilă.

La ora nouă fix se ridică cortina. Până la pauză totul decurse perfect. Părea că repetițiile îndelungate serviseră scopului.

Ruby Gale era într-adevăr extraordinară, susținută și de un public entuziast. Era sexy, uimitoare, plină de viață, așa cum Pet n-o mai văzuse niciodată. Era ca o vrajă care învăluia totul, și Pet se întrebă ce se va întâmpla la douăsprezece noptea când va bate ceasul. Caleașca se va transforma în dovleac? Oare vraja îi dispărea?

- Mă scuzați.

Un bărbat mai în vârstă stătea lângă platformă. Pet îl observase mai devreme, deoarece era unul dintre spectatorii din primele rânduri. Dădu la o parte microfonul.

- Da? întrebă ea, așteptându-se să fie întrebată când se va difuza spectacolul la televizor.

- V-am urmărit și voiam să vă spun că sunteți o femeie foarte frumoasă. Ar trebui să fiți în fața camerei de luat vederi nu în spatele ei, spuse el zâmbind.

- Mulțumesc, îi răspunse ea zâmbind binevoitor.

- Știu că sunteți ocupată, dar voiam să vă spun asta, continuă el ca o scuză, și se retrase la locul lui.

- Ce voia domnul acela? o întrebă Charlie, trecând pe lângă ea. Ți-a cerut să te întâlnești cu el?

- Nu, a fost foarte drăguț. Mi-a spus că sunt frumoasă și ar trebui să fiu în fața camerei.

Dane interveni în căști:

- Ei bine, se înșală. Locul tău e în spatele camerei.

- Drăguță schimbare, aruncă ea.

- De ce? întrebă Dane.

- Cei mai mulți bărbați consideră că locul femeii e în bucătărie, la cratiță.

- Mai bine ea decât eu, răspunse Dane glumind.

Apoi se adresă tuturor.

- Pauză cinci minute!

După cum se temea Pet, a doua parte n-a mers la fel de bine ca prima. La mijlocul celui de-al treilea număr se defectă camera numărul trei. Au fost nevoiți să improvizeze pentru a putea acoperi și partea lui Charlie. Între timp, fu montată camera de rezervă. Din fericire totul nu dură decât pe durata a trei cântece. Totuși stresul și încordarea îi afectă pe toți.

Răsuflară ușurați când concertul luă sfârșit. În timp ce publicul părăsea sala, echipa începu să demonteze echipamentul.

- Te întorci la hotel cu mine? o întrebă Charlie.

- Da, dar mi-am lăsat geanta în carul de emisie, explică Pet. Fug s-o iau. Așteaptă-mă!

Lăsase geanta în carul de emisie pentru a nu avea grija ei în timpul spectacolului. În timp ce se îndrepta spre ieșire, o opri asistenta lui Ruby Gale.

- Scuză-mă, ai putea să-mi spui unde îl pot găsi pe domnul Kingston?

- Nu l-am văzut, răspunse Pet. Ar putea fi încă în carul de emisie. Eu merg într-acolo. Vrei să-i spun ceva?

- Domnișoara Gale pleacă acum spre hotel. Voia să-i amintească de petrecerea pe care o dă în seara asta. Vrei să-i spui tu? Domnișoara Gale vrea neapărat ca el să vină, adăugă tănăra femeie.

- O să-i spun, o asigură Pet.

- Grăbește-te, Pet! strigă Charlie.

Ea ieși în fugă. Afară se îndreptă mai întâi spre carul de emisie. Când deschise ușa, Dane tocmai ieșea. O privi surprins.

- S-a Întâmplat ceva?

- Nu, mi-am lăsat geanta în rulotă și Charlie mă așteaptă. Secretara lui Ruby Gale m-a rugat să-ți transmit că ești așteptat la petrecerea dată în seara asta.

- La naiba! Spuse el trecându-și mâna peste față.

Pet se bucură văzând că nu-i face prea mare plăcere.

- A mai spus și că domnișoara Gale vrea neapărat să te duci, adăugă ea.

- N-am de ales. E o chestiune obligatorie pentru amândoi, și pentru ea și pentru mine. Ruby a invitat câtiva oameni importanți, politicieni, ziariști. E bine pentru a-ți face relații, și e o bună publicitate. E un lucru bun și pentru ea, și pentru spectacolul meu. O afacere machiată în eveniment social.

Pet se întreba de ce îi dă atâtea explicații. Nu era treaba ei de ce merge el la petrecere, sau ce înseamnă petrecerea în sine. Pe de altă parte, faptul că vorbise cu ea o făcea să simtă că este importantă pentru el.

- Am înțeles că este ceva obișnuit în lumea divertismentului, spuse ea înțelegătoare.

- Ai participat vreodată la o asemenea petrecere? întrebă Dane.

- Dumnezeule, nu! râse ea.

- Vrei să vii cu mine în seara asta? întrebă el. Așa o să știi pe viitor că nu pierzi nimic dacă nu ai posibilitatea să participi la asemenea evenimente.

O clipă ea crezu că vorbește serios. În următoarea, era convinsă de contrariu.

- Nu vorbești serios.

- Atunci de ce te-aș invita? întrebă Dane serios.

Îl privi uimită. Nu era nici o urmă de amuzament pe chipul lui. O privea, așteptând să răspundă.

- Nu sunt îmbrăcată potrivit pentru o petrecere, spuse Pet dorind să-i dea ocazia de a-și retrage invitația, dacă asta dorea.

- După cum vezi, nici eu, spuse el ridicând mâinile în sus. Era într-adevăr în ținută de lucru. Vii? E o experiență. Nu pot să spun că vei dori s-o repeți, dar…

- Da, ai dreptate. De dragul experienței, acceptă Pet.

Dar știa ea mai bine de ce acceptă. N-o interesa petrecerea, nici adăugarea unei noi experiențe pe listă. Avea posibilitatea să petreacă câteva ore alături de el, și avea s-o facă. Era o nebunie, poate chiar o prostie, dar asta era.

- Ia-ți geanta, spuse Dane. Te aștept aici.

Pet își aminti că mai este așteptată de cineva.

- Am uitat de Charlie. Mă așteaptă să ne întoarcem împreună la hotel.

- Mergi și ia-ți geanta. Între timp eu o să-i spun să plece singur, că te întorci cu mine. N-or să știe ce să mai creadă, glumi el, referindu-se la băieți. Ne întâlnim aici.

- Bine.

Pet nu înțelegea cum poate fi atât de schimbătoare. Acum era furioasă pe el, și imediat își dorea să petreacă mai mult timp în preajma lui. Își luă geanta din rulotă. Înainte de a coborî aruncă o privire echipamentului. Realiză cât de mult costă totul. Se întrebă dacă Dane era într-adevăr atât de bogat.

Capitolul 6

Distanța până la hotel fiind mică, o parcuseră în câteva minute. Pet se minuna cât de ușor îi venea să converseze cu Dane, la fel de ușor de parcă ar fi fost unul dintre colegii ei. Discutară doar despre producția spectacolului. Aproape îi păru rău că au ajuns atât de repede. Conversația lor se încheie în fața ușii apartamentului lui Ruby Gale.

Înainte de a bate, Dane o luă de mijloc. Pet gândi că toată conversația avusese un alt scop. Îi abătea atenția de la atracția pe care el o exercita asupra ei. Căldura atingerii îi aminti de puterea cu care îl dorea.

Dane o trase mai aproape și îi șopti.

- Arăți minunat.

Era felul lui de a o incuraja.

- Mulțumesc.

Ușa fu deschisă de asistenta lui Ruby Gale. Zâmbetul politicos îi dispăru când dădu cu ochii de Pet.

- Bună seara, domnule Kingston. Domnișoara Gale se va bucura că ați venit.

- Bună seara, Clancy, spuse Dane. Ți-o amintești pe domnișoara Wallis, nu? continuă el.

- Bineînțeles, zise tânăra femeie, încercând să păstreze aparențele. Era evident că nu înțelegea ce caută Pet acolo. Domnișoara Ruby este…

- O văd, Clancy, mulțumesc.

Ruby Gale era înconjurată de o armată de bărbați. Pet o privi o clipă, apoi se uită în jur. Decorul era năucitor. Totul era roz. De la covor până la tapițeria sofalei și a scaunelor. Mai erau și vaze mari, albe, cu trandafiri roz. Pereții erau acoperiți de mătase imprimată în culori pastel. Chiar și chelnerii purtau jachete de culoare roz, asortate cu pantaloni negri. Pet se simțea stângace, în timp ce Dane o conducea prin mulțime spre locul unde era Ruby Gale. În drum luă două pahare de pe o tavă dusă de un chelner și îi puse unul în mână. Pet îl privi surprinsă. Dane îi întoarse privirea, imitându-i discret uimirea. Era amuzat de reacția ei.

- Credeam că astfel de camere de hotel există numai în filmele hollywoodiene, comentă ea.

- E cumplit, nu-i așa? intrebă el în șoaptă. Ar trebui să vezi dormitorul. Are un pat în formă de trandafir. Cred că mai degrabă prefer oglinzile din rulota lui Charlie.

Lui Pet i se strânse inima. De unde știa Dane cum arată dormitorul? Vorbea din experiență? Se înfurie pe sine. Sigur că vorbea din experiență. Doar ea știuse de relația lui cu Ruby Gale. Atunci de ce acceptase invitația lui ? Răspunsul era simplu. Era fascinată de el.

Nu putea să reziste farmecului pe care el îl exercita. Nu mai avea mare încredere în propria ei demnitate. Luă o gură de șampanie, încercând să facă față "experienței" la care singură se supusese.

- Mă mir că șampania nu e roz, spuse ea.

- I-a scăpat din vedere, răspunse Dane zâmbind.

O privi cu atenție.

- Ți-am spus că va fi o experiență. Ți se pare dezgustătoare, nu?

Considera multe lucruri dezgustătoare. Unul dintre ele era faptul că o invidia pe Ruby Gale pentru timpul petrecut alături de el. Dar nu la asta se referea Dane, și ea prefera ca el să nu înțeleagă adevăratul motiv al expresiei ei.

- Totul e atât de fals, dădu Pet din umeri.

Dane îi luă capul în mâini și o privi atent.

- Așa cum nu ești tu, spuse el scrutând-o.

Pet era jenată de scena pe care o formau in mijlocul încăperii. Se retrase un pic. Dane îi dădu drumul și zise privind în jur.

- Totul e parte dintr-o imagine. Oamenii aceștia ar fi fost tare dezamăgiți dacă ar fi găsit un decor obișnuit. Ruby Gale e un star. Ceva obișnuit nu i s-ar potrivi. Un star trebuie să fie tot timpul parte dintr-un spectacol. Ruby e isteață. Le dă ceea ce vor. Astfel îi provoacă. Vor dori să mai vină.

Pet se întrebă dacă el însuși crede ce spune.

- Totul e fals, o lume fantastică făcută din hârtie colorată. Se numește ambalarea produsului.

- Probabil că ai dreptate, spuse Pet.

- Încă nu ai fost prezentată oficial „produsului", nu? Trebuie să corectăm această scăpare înainte ca Ruby să înceapă să arunce cu săgeți otrăvite.

Urmărindu-i privirea caustică o zări pe cântăreață printre musafiri. O masă de păr roșu pe umeri albi desăvârșiți. Rochia era de culoarea ochilor ei. Ochi care clipeau neliniștiți și iritați atunci când îl priveau pe Dane, adică mai tot timpul.

Când ajunseră lângă ea Ruby îi adresă lui Dane un zâmbet radios.

- Mă întrebam când ai să-ți faci apariția, iubitule, spuse punându-i o mână după gât, în timp ce se întindea să-l sărute.

Buzele lor se atinseră. Pet considera că pentru mai mult timp decât era necesar. Era șocată de furia care o cuprinsese. Stătea țeapănă, în timp ce bărbații care erau lângă ei se priveau zâmbind. Când Dane își retrase capul, Ruby îi șterse urmele de ruj de pe buze cu degetele. Gestul arăta, mai mult decât sărutul, natura relației lor. Era posesiv. Pet văzu că Dane nu se opune în vreun fel.

Apoi vedeta își strecură ambele mâini în jurul brațului lui și se întoarse spre cei cu care vorbea.

- Îl cunoașteți pe Dane Kingston, producătorul meu, regizorul meu și... prietenul meu drag.

Pauza fusese făcută intenționat, ca și tonul cu care pronunțase cuvântul. Dane zâmbi palid. Pet vru să plece, dar chiar în acel moment Dane își aduse aminte de ea, o apucă de mână și o trase mai în față. Se așteptase ca Ruby Gale s-o ucidă din ochi, dar aceasta îi aruncă o privire indiferentă. Buzele se deschiseră larg într-un zâmbet.

- Nu cred că o cunosc pe această încântătoare domnișoară, spuse și îi întinse mâna lui Pet.

Pet îi strânse mâna și zâmbi stins. Mândria o obliga la o reacție demnă, ascunzându-și sentimentele.

- Îmi pare bine, domnișoară Gale, spuse politicoasă.

- Nu v-ați mai întâlnit, explică Dane, dar ți-ai petrecut ultimele zile privind spre ea. Ea este Petra Wallis, operator la camera doi.

- Camera de pe centru? spuse vedeta privind-o scrutător. Nu știam că ești așa de liberal, Dane.

- Nu, poate n-ai observat, i-o întoarse el.

- Ești partea lui de statistică, domnișoară Wallis? Datorită noilor legi, explică ea celorlalți, care impun ca femeile să fie angajate în posturi destinate tradițional bărbaților, un angajator este aproape obligat să angajeze femeia care s-a prezentat pentru post. Eu nu sunt de acord cu toate ideile acestea despre egalitate pentru femei. Prefer să fiu slabă, dominată de un bărbat puternic.

Cei trei bărbați dădeau bovin din cap, ascultând-o.

- Te asigur că nimeni nu m-a obligat s-o angajez pe domnișoara Wallis, interveni Dane. Angajarea ei n-a avut nimic de-a face cu sexul căruia îi aparține. Mă îndoiesc că s-a gândit cineva la asta.

Intervenția lui Dane n-o făcu să se simtă mai bine. Cu atât mai mult cu cât unul dintre bărbați, probabil ziarist, o măsura din cap până-n picioare.

- Eu n-aș putea să vă intervievez fără să fiu conștient de sexul căruia îi aparțineți, spuse aceasta obraznic.

Pet strânse din dinți, încercând să se controleze. Obișnuită cu remarci grosolane, putea să facă un efort de dragul aparențelor.

- E păcat că oficialitățile încurajează angajarea preferențială în detrimentul profesionalismului. E mult prea costisitor, spuse Ruby Gale. Apoi se întoarse spre Dane. Ai văzut câte întârzieri și probleme tehnice au apărut din pricina unor membri ai echipei mai puțin competenți.

- Ești o profesionistă, Ruby, și știi că întotdeauna apar tot soiul de probleme, de un fel sau altul. Dar asta nu e vina domnișoarei Wallis. Este unul dintre cei mai buni profesioniști pe care îi am, de aceea i-am și dat camera doi. Când tu ești pe scenă meriți tot ce e mai bun, și m-am asigurat că așa va fi. O să te convingi când vei vedea casetele cu ce-am filmat în seara asta.

- Dumnezeule, spuse cântăreața tachinându-l, o asemenea laudă din partea ta!

Se întoarse spre Pet.

- Probabil ești flatată.

- Sunt, admise Pet.

- De asta ai adus-o pe domnișoara Wallis la petrecere, ca o recompensă pentru munca prestată? întrebă Ruby, mângâindu-l pe obraz. Ce drăguț din partea ta, iubitule!

Concluzia la care ajunsese Ruby Gale o puse pe Pet pe gânduri. De aceea o invitase? Era un fel de primă pentru bună purtare? Prefera să fie doar o invitație prietenească.

- Nu cred că Pet ar fi de acord cu tine, Ruby. Ea spune că sunt un tiran.

- Ai uitat „băgăreț", șopti Pet.

- Da, așa e, aprobă el, ridicând paharul de șampanie în cinstea acestor cuvinte.

- Despre ce vorbiți? întrebă Ruby, privindu-i suspicioasă.

- Despre o rebeliune împotriva autorității, răspunse Dane sec. Am uitat să-ți spun că ai fost absolut senzațională în seara asta, schimbă apoi vorba. Ai ținut tot timpul publicul în mână.

Cântăreața făcu o plecăciune.

- Mulțumesc, dragul meu.

- În cinstea lui Ruby Gale! Un bărbat ridică paharul pentru a onora performanțele ei artistice.

- Da, pentru minunata noastră Jersey Lily, spuse al doilea bărbat.

- În cazul în care nu ați observat, Ruby e o floare exotică, sălbatică, spuse Dane admirativ.

- Știi de fiecare dată ce să spui ca să faci o femeie să se simtă deosebită, Dane, toarse Ruby în timp ce-și

trecea mâna de-a lungul brațului lui. Își infipse posesiv unghiile în mâneca lui. Ar trebui să mă supăr că ai adus o tânără blondă la petrecerea mea, dar iată, sunt toată topită după tine.

- Niciodată topită, spuse el și-i sărută degetele. Poate puțin amețită.

Ruby izbucni în râs.

- Niciodată nu știu dacă să te cred sau nu. Probabil face parte din farmecul tău.

Pentru prima dată Pet era de acord cu Ruby. Exact asta credea și ea despre Dane Kingston.

- Acum mă scuzați, zise cântăreața, dar trebuie să-mi întrețin invitații. Mă faci să uit de îndatoririle mele. Ai grijă de domnișoara Wallis... prezint-o și altora.

- O să am, spuse Dane ușor.

Pet avu impresia că Ruby Gale tocmai îi dăduse permisiunea lui Dane s-o însoțească. Era mai jignitor decât dacă i-ar fi interzis acest lucru. Ruby lăsa să se înțeleagă că n-o consideră o amenințare.

Cei trei bărbați se prezentară, dar Pet nu-i asculta. Dane mai făcu conversație cu ei câteva minute, apoi o luă pe Pet de braț, și o prezentă unui alt grup. Procedura se repetă de câteva ori. Pet realiză că Dane nu făcea decât să-și vândă la rândul său propria imagine. În lumea show-bizu-lui a face afaceri înseamnă a-ți face relații.

Îi era greu să vorbească cu el. Conversa cu ușurință cu cei pe care abia îi cunoștea, dar i se punea un nod în gât ori de câte ori Dane îi adresa cuvântul. Din pricina tensiunii o durere ascuțită îi presa tâmplele.

Un invitat mai guraliv îl prise pe Dane într-o discuție despre meritele și lipsurile televiziunii. Pet profită de ocazie.

- Scuză-mă, merg să-mi împrospătez machiajul. Lipsesc câteva secunde.

Fără să mai aștepte răspunsul lui, se îndepărtă. Asistenta lui Ruby îi arătă unde e toaleta doamnelor.

Pet se analiză autocritic în oglindă. Avea fața bine pusă în evidență datorită faptului că-și prinsese părul cu o bentiță aurie. O pereche de cercei de aur îndulcea ansamblul. Dar lipsea acea senzualitate care o făcea deosebită pe Ruby. Observând că e palidă își fardă obrajii și își accentuă forma buzelor cu ruj. Cu un oftat, recunoscu că o blondă sofisticată nu poate concura cu o bombă sexy.

Întorcându-se în salon îl văzu pe Dane vorbind cu un politician. Dar în loc să se îndrepte spre el, preferă să meargă spre masa unde era aranjat un bufet suedez.

- E o oportunitate, nu? șopti o voce cinică în urechea ei.

Surprinsă, Pet întoarse capul. Un bărbat mai scund se înghesuia în umărul ei. Îi părea cunoscut, dar dură câteva secunde până își aminti că e unul dintre cei trei bărbați cunoscuți la începutul serii. Era probabil un reporter.

- Da, este, spuse Pet.

- Petra Wallis, nu?

- Aveți o memorie excelentă, comentă Pet.

- Îi cunosc aproappe pe toți cei de aici. E necesar în meseria mea. Și aș fi nebun să uit numele dumitale.

Zâmbi fără subînțelesuri, de data aceasta. Era un bărbat de aproape patruzeci de ani, care ar fi fost atrăgător fără aerul de superioritate pe care îl afișa.

- Probabil că tu ai uitat. Numele meu este Nick Brewster.

- Ești ziarist, nu?

- Da, și fac un articol despre vedeta noastră. Intenționez să-l trimit la mai multe ziare.

Câteva clipe o studie în tăcere.

- Cred că tocmai mi-ai dat o idee. O altă abordare a subiectului, dintr-un nou unghi.

- Eu? întrebă Pet uimită.

- Da. Vedeta văzută prin ochiul camerei de luat vederi. Schiță un cadru imaginar cu degetele.

- Nu sunt sigură că înțeleg.

- Aș scrie articolul din punctul tău de vedere, explică ziaristul. Cum este să lucrezi cu Ruby Gale, genul ăla de lucruri. Ai văzut-o în timpul repetițiilor și în timpul concertului. Există diferențe?

- Asta e ușor de spus. Înaintea publicului este electrizantă. În timpul repetițiilor lucrează, este concentrată asupra tehnicii interpretării de a cânta. E mai multă rutină.

Pet răspunsese cu onestitate, neînțelegând unde bate ziaristul.

- Dar cum este să lucrezi efectiv cu ea? E temperamentală? Pretențioasă?

Pet începu să înțeleagă ce anume îl interesează.

- Bineînțeles că este pretențioasă; cu sine și cu ceilalți. E o profesionistă.

- Haideți, domnișoară Wallis! Mie puteți să-mi spuneți. Toată lumea știe că poate să fie o cățea temperamentală pe două picioare. Din câte am auzit nici acum n-a scutit pe nimeni de toanele ei.

- Sigur că au existat probleme, admise Pet, dar eu n-am avut ocazia să văd acele ieșiri temperamentale de care vorbiți.

El ridică sceptic o sprânceană.

- Dane probabil că îi ciugulește din palmă, spuse reporterul.

Atitudinea lui Pet nu era încurajatoare. Totuși reporterul insistă.

- Toată lumea știe că cei doi au o aventură, sau poate o relație. Nici n-au încercat s-o ascundă, chiar dacă el te-a adus aici.

- Nu intenționez să vorbesc despre viața privată a domnului Kingston, chiar dacă aș ști toate lucrurile pe care doriți să le aflați. Dar pe care nu le știu. Sunt doar o angajată și nimic mai mult.

- Câtă loialitate! zise el în bătaie de joc. Ar trebui s-o răsplătiți, domnule Kingston, zise el spre Dane care apăruse lângă ei. Ah, dar am uitat! O și răsplătiți. Doar ați adus-o la petrecere!

- Nu dispui de informații exacte, domnule Brewster, spuse Dane exagerat de politicos. Poate că plăcerea de a fi în compania domnișoarei Wallis este răsplata mea pentru o săptămână de muncă grea.

- Nu m-ar mira! râse ziaristul. Unii le pot avea pe toate!

- Atunci n-o să te superi dacă nu vreau să mai împart compania domnișoarei Wallis cu nimeni. Scuză-ne.

Dane o conduse pe Pet în alt colț al camerei. Încetă să mai zâmbească și o examină rece.

- Îmi pare rău. Sper că Brewster nu te-a deranjat prea mult cu încercarea lui de a afla cât mai multe lucruri murdare.

- Nu. Își retrase mâna dintr-a lui. Nu că ar conta. Nu obișnuiesc să spăl rufele altora în public.

- Ce vrei să spui? întrebă el impacientat.

- Vreau să spun că nu am avut nimic „murdar“ să-i spun, zise Pet indiferentă, refuzând să-l privească.

- A spus ceva care te-a supărat.

- Nu-i adevărat!

Și totuși era adevărat. Era supărată din pricina patului în formă de trandafir în care Dane se întinsese, pentru faptul că Ruby Gale n-o considera o amenințare, și pentru că el o târâse, Dumnezeu știe de ce, la petrecerea asta.

- Am mai cunoscut ziariști și altă dată, continuă ea. Nu era nevoie să mă salvezi.

- Nu o pot scoate la capăt cu tine, oftă Dane. Încerc să fac o faptă bună și iar mă acuzi că mă amestec.

- Adică e vina mea? întrebă ea defensiv.

- Speram să petrecem o seară plăcută, nu să avem din nou un meci verbal. Cuvintele lui încercau s-o tachineze, poate să-i smulgă un zâmbet. Pet capitulă.

- Suntem amândoi obosiți. A fost o seară încărcată din toate punctele de vedere.

- Da, aprobă Dane. E timpul să spunem noapte bună gazdei noastre.

Fără să mai aștepte răspunsul ei, o luă de mână și o conduse spre centrul camerei unde cântăreața flirta cu unul dintre politicienii prezenți.

- Iubitule, spuse Ruby pe un ton de parcă ar fi văzut roșu în fața ochilor. Doar nu vrei să pleci?

- Trebuie să plecăm, spuse el. Se aplecă și o sărută pe obraz.

- Da, înțeleg, spuse Ruby privind spre Pet. Probabil domnișoara Wallis se scoală dimineața devreme să meargă la muncă. Sună-mă mâine, dragul meu. Dar nu prea devreme.

- După-amiază, spuse Dane. Sunt ocupat dimineața.

- Noapte bună, domnișoară Gale, spuse Pet văzând că este vorbea de ea de parcă n-ar fi fost de față.

- Noapte bună, domnișoară Wallis, spuse Ruby cu indiferență.

Dane o luă de mijloc și o conduse prin mulțime spre ieșire. Asistenta lui Ruby închise ușa după ei.

Capitolul 7

Tăceau amândoi în timp ce Dane conducea. Nici unul nu scoase un cuvânt după ce ieșiră din apartametul lui Ruby Gale. Pet stătea liniștită pe locul din dreapta, privind pe geam.

Era rănită. O durea gândul la ce-ar fi putut să fie. Dacă ar fi fost altfel! Seara fusese o experiență dezastruoasă. Ar fi preferat să nu fi descoperit ce simte pentru Dane, cât de profunde sunt sentimentele ei. Constata cu stupoare că o îneacă gelozia. Spera doar ca pasiunea să fie un foc de paie, care se stinge de la sine. Acum trebuia doar să aștepte. Între timp trebuia să suporte această stare dulce-amăruie, bucuria și tristețea de a fi atât de aproape de el.

Dane parcă mașina și opri motorul. Simțind că o privește, Pet vru să coboare. Mai rapid, Dane întinse brațul și puse siguranța.

- Ce te deranjează, Pet?

Întoarse capul spre el, dar nu-l privi în ochi.

- Nimic, spuse ea rece.

- Ceva s-a întâmplat. Și nu mai cred că are vreo legătură cu Brewster. Te porți ciudat de ceva vreme, chiar dinainte de-a te deranja el.

- Nu știu despre ce vorbești. Sunt obosită, te rog, lasă-mă să plec. Vreau doar să ajung în camera mea și să mă odihnesc.

Câteva secunde nu se întâmplă nimic. Apoi deodată el deschise portiera. Ușurată, Pet coborî. Auzi cum el trântește portiera în urma ei. O ajunse din urmă și merseră alături. Dane o fixa morocănos, dar nu mai făcu nici un gest de apropiere.

Pet mergea țeapănă, privind înainte.

Când ajunseră în fața camerei ei, Pet avea deja cheia în mână. Înainte de a reuși să descuie, Dane îi luă cheia din mână și deschise ușa. Apoi se dădu un pas înapoi și îi făcu loc. Ținea cheia în mână ca și cum nu știa ce să facă cu ea. Pet își ținu respirația. Când el îi întinse cheia, hotărî că e cazul să spună ceva.

- Mulțumesc pentru o seară încântătoare, spuse ea ca pe o poezie fraza repetată.

Nu erau chiar cuvintele potrivite, își dădu seama după expresia lui furioasă.

- Nu-mi arunca politețea asta de doi bani în față! spuse el cu un rânjet. A fost un dezastru și o știm amândoi.

- Da, a fost! răbufni ea dintr-o dată.

Fără să-i mai pese de cheia care rămăsese la el, intră și trânti ușa.

Dane o urmă imediat.

- De ce? întrebă el din ușă.

- Poate că nu-mi place să mi se vorbească de sus. Sau la asta nu te-ai gândit?

Dane închise ușa. O luă de umeri și o împinse până când o lipi de perete.

- Explică-te! spuse, și îi dădu drumul, dar rămase foarte aproape de ea, privind-o în ochi.

- În primul rând nu mi-a plăcut falsa laudă pe care mi-ai adus-o în fața lui Ruby Gale!

- Ce laudă? Despre ce vorbești? O privi confuz.

- Știi foarte bine, se aprinse Pet. Minciuna potrivit căreia sunt cel mai bun operator din echipă. Dacă tot erai obligat să explici prezența mea acolo, ca pe o primă, puteai să spui pur și simplu că sunt bună. Nu trebuia să mă insulți cu aberațiile acelea, continuă ea cu voce stinsă.

Pentru că îi dădeau lacrimile Pet încercă să iasă din încercuire. Întoarse capul într-o parte. Dane o luă de mâini și o forță să stea în fața lui.

- False laude? explodă el.

- Da, spuse Pet smucindu-se.

- Proastă mică, nu ți-a trecut nici o clipă prin minte că spuneam adevărul?

- Te rog! Ar fi trebuit să înregistrez ce mi-ai spus zilele astea!

Încercă din nou să se elibereze.

- Nu pleci nicăieri, spuse el brutal. Ai să stai pe loc și-ai să mă asculți!

- Nu vreau să-ți mai ascult minciunile.

Dane nu-i dădu drumul.

- Atunci cel puțin încearcă să fii rațională. Ai cea mai vagă idee câți bani am investit în producția asta? Crezi că cei ce fac parte din echipă au fost aleși la întâmplare sau trași la sorți? I-am ales pe cei mai buni. Și tu faci parte dintre ei. Am știut de la început că prezența unei femei frumoase în echipă poate aduce necazuri. Dar asta n-a contat pentru că voiam cei mai buni profesioniști din companie. De asta te afli aici. Nu am mințit-o pe Ruby.

Tot ceea ce spunea el avea logică, dar Pet nu putea corela acest adevăr cu atitudinea lui din timpul filmărilor. Îl privi cu neîncredere.

- De asta te-ai supărat, Pet? întrebă el blând.

- Întotdeauna mă înfurii. Întotdeauna spui ceva care mă irită.

- Data viitoare când o mai fac, să mă săruți. Asta o să-mi închidă gura, glumi el.

Se aplecă și o sărută. Pet rămase nemișcată. Își dorea să-l îmbrățișeze dar nu voia să-și permită s-o facă. Sărutul lui o ducea dincolo de tot ce trăise vreodată. Brațele ei inerte se mișcară fără voie. Se agăță cu disperare de el.

- De ce-mi spuneai lucruri atât de dure? murmură ea. Mă făceai să cred că sunt o incompetentă.

- Nu asta intenționam, îi șopti el tandru, sărutându-i urechea. Nu puteam să-ți permit să fii altminteri decât perfectă. Știam de ce ești în stare ca operator.

- Și petrecerea? îl întrebă ea în timp ce-i săruta obrazul. A fost o recompensă pentru o treabă bine făcută, de asta m-ai invitat?

- Nenorocita aia de petrecere era ultimul loc unde voiam să merg. Dar trebuia. Era o obligație pe care trebuia s-o onorez, așa cum a fost o obligație din partea lui Ruby s-o organizeze. Și știam că echipa organiza propria ei petrecere. Dacă n-ai fi fost cu mine, ai fi fost cu ei.

- Adică mă supravegheai, să nu-ți provoc „necazuri".

Rănită, se îndepărtă.

- Nu te supravegheam. Dar trebuia să fiu cu ochii pe tine. Mi-ai pătruns în suflet, Pet. Speram că petre-

cerea va fi suportabilă dacă tu vei fi alături de mine. Nu știu de ce s-a stricat totul. Era bine înainte să ajungem acolo, și pe urmă în câteva minute te-ai schimbat. Și, cinstit, nu înțeleg de ce. Credeam că-ți dorești să fii în compania mea, așa cum și eu mi-o doream pe a ta.

- Într-adevăr?

Ar fi vrut să-l creadă, dar îi era teamă. Nu îndrăznea să-l privească în ochi.

- Te îndoiești? spuse el și o sărută.

Sărutul trebuia s-o facă să uite de toate. Și o făcea. Își lăsa trupul în voia mângâierilor lui fără rețineri, fără să se mai gândească la viitor, la consecințe, la nimic.

- De când îmi doresc să fac asta, șopti el, luând-o în brațe.

Pet uită de patul în formă de trandafir, de relația lui cu Ruby Gale. Nu simțea decât nevoia de a se contopi cu el.

Cămașa lui era o barieră în calea mângâierilor ei. Începu să desfacă nasturii. Nerăbdătoare își strecură mâinile, pe sub cămașă. Dane o lipi de perete, ca s-o poată privi în timp ce îi descheia bluza.

Nici unul dintre ei nu auzi vocile lălăite de pe hol.

- Hei, Pet! strigă Lon împingând ușa. Trebuie să vii la petrecere.

Pet rămase șocată când văzu ușa deschizându-se și pe colegii ei bulucindu-se. Dane, stăpân pe sine, o acoperi repede cu bluza pe care tocmai o descheia.

-Ușa era deschisă, zise cineva.

- Da, zise și Lon. Voiam să te invităm la petrecere, dar se pare că aveți o petrecere privată.

Pet își simți obrajii în flăcări. Se întoarse cu spatele și auzi cum unul dintre băieți îl trage de mânecă pe Lon, ca să plece.

- Toate petrecerile s-au încheiat, băieți, îl auzi ea pe Dane. E timpul să ne retragem. Mâine trebuie să demontăm echipamentul.

Auzi ușa închizându-se în urma lor.

- Pet?

Auzindu-se chemată cu o voce blândă, întoarse capul.

- Ar fi mai bine să pleci. Or să rămână pe aproape, să vadă dacă ieși.

-Sunt conștient de asta.

Merse spre ușă. Se lipi de perete, evitând orice atingere.

- Noapte bună, spuse el încet.

Pet închise ușa și puse lanțul. Se așeză pe pat pentru că îi tremurau genunchii. Auzi ușa lui închizându-se, apoi tăcere.

Își impuse să nu se gândească la cele întâmplate. Dar adormi cu gândul la Dane.

Un sărut ușor o trezi. Pet gândi că era cel mai minunat fel de a se trezi. Buzele coborâră de-a lungul gâtului. Încet, încet, înțelese că nu visează. Deschise ochii și se bucură de ceea ce vedea. Dane stătea alături de ea, rezemat într-un cot, și o privea.

- Cum ai intrat?

- Am uitat să-ți dau cheia aseară. Am găsit-o dimineața.

- Ce oră e?

- Șapte și jumătate, spuse Dane și se aplecă să o sărute.

Pentru o clipă Pet rămase prizoniera senzațiilor, dar apoi sări.

- E atât de târziu? Trebuie să fiu la sala de concerte la ora opt, pentru demontarea echipamentului.

- Știu, oftă el. M-am oprit la recepție să-ți las cheia. Atunci mi-am dat seama că probabil nu ai cerut nimănui să te trezească. Am verificat, și apoi am venit s-o fac personal.

- Puteai să folosești telefonul.

- Da, dar așa e mult mai plăcut. O sărută. Intenționam să mă trezesc alături de tine în dimineața asta, până când am fost întrerupți atât de grosolan. Să te trezesc e aproape la fel de bine.

Pet ar fi preferat să nu aducă seara trecută în discuție. Vedea din nou în fața ochilor expresia colegilor ei când îi surprinseseră îmbrățișați. Știa că nu o judecau pentru că era în brațele unui bărbat. Dar era în brațele șefului.

- Lasă-mă să mă ridic, spuse împingându-l. Trebuie să mă îmbrac.

- Am o idee mai bună, murmură Dane luând-o în brațe.

- Nu, spuse ea repede, incercând să reziste tentației.

- De ce nu? zise el sărutând-o de-a lungul decolteului cămășii de noapte.

- Dane, trebuie să mă duc la lucru.

- Ai uitat că eu sunt șeful? Îți dau liber.

- Pentru asta? întrebă ea țâfnoasă. Nu-i plăcea să-i amintească că el este șeful ei.

- Dacă vrei, spuse el fără să-i sesizeze tonul. Te vreau, Pet, și știu că mă vrei și tu. Mi s-a spus că sunt un amant bun, începu el să glumească. Dar auzind asemenea vorbe, Pet sări din pat.

- Cine ți-a spus? Ruby Gale? În timp ce încercai patul în formă de trandafir?

- Despre ce naiba vorbești? întrebă el, ridicându-se în capul oaselor.

- Camera asta nu este dotată cu oglinzi pe tavan. Ar trebui să cauți alta.

- Ce tot spui? explodă Dane. Nu are sens!

- Ba are. Tocmai de aceea este atât de îngrozitor, spuse ea dându-se jos din pat.

- Nu vreau să începem din nou să ne certăm, o avertiză el.

Ciocănitul de la ușă interveni la timp.

- Cine e? întrebă Pet cu vocea sugrumată de lacrimile pe care nu și le putea stăpâni.

- Sunt eu, Lon. Nu te-ai trezit încă?

- La naiba! spuse Pet încet.

Nu voia să-l vadă. Oare de ce venise? Să o verifice, dacă a dormit până la urmă singură? Știa că la asta se gândește și Dane.

- M-am trezit! strigă ea.

- Când am văzut că n-ai venit la masă, m-am gândit că e mai bine să vin să văd ce faci. Ce s-a întâmplat, ai dormit prea mult?

- Da, spuse Pet. Mulțumesc că ai venit să mă trezești.

- Ți-am adus și cafeaua.

Adică era obligată să deschidă ușa. Aruncă o privire spre Dane. O privea resemnat. Pet se îmbărbătă singură și deschise. Dane rămase pe loc, fără să încerce să

se ascundă. Lon îl văzu stând pe marginea patului. Când se uită la ea, Pet își dădu seama că o condamnă.

- Ar fi trebuit să știu de ce dormi până târziu.

- Nu e deloc așa cum pare, încercă Pet să se apere.

- Ca și tine, și eu am observat că nu e la micul dejun și am venit să-i aduc cafeaua, interveni Dane. O singură ceașcă, spuse ridicând mâna în care avea cafeaua. Așa că las-o mai moale cu imaginația.

- Oi fi tu Dane Kingston, marele patron, spuse Lon furios, dar vrei să te încurci cu ea la fel de mult ca și mine.

Pet văzu că Dane se înroșește de furie.

- O să uit că ai spus asta, Baxter! Acum pleacă!

- Nu vreau, spuse Lon și făcu un pas înainte.

- Vă rog! Pet ridică o mână ca să-l oprească. Plecați amândoi! Domnul Kingston pleca oricum, nu-i așa?

Ultimul lucru pe care și-l dorea era un scandal. Dane o privi câteva secunde, și se ridică.

- Te aștept în hol, Pet, spuse Lon.

Pet dădu din cap, în semn de mulțumire, și închise ușa. Se rezemă de ușă și privi patul și așternuturile răvășite. Simți că nu o mai țin picioarele. Dimineața începuse atât de promițător, dar se terminase deplorabil.

Realiză că este în mare întârziere, așa că se îmbrăcă în grabă și amână regretele pe mai târziu.

Capitolul 8

Când ajunse în hol observă că Lon nu era acolo așa cum promisese. În schimb era Dane, care stătea privind pe fereastră. Se întoarse și ea observă că era furios.

- Unde e Lon? întrebă Pet privind în jur.

- Probabil că a ajuns deja la sala de spectacole.

-Mi-a spus că mă așteaptă, zise ea încet.

- L-am făcut să se răzgândească, îi confirmă el bănuiala.

- Sper că intenționezi să mă duci tu cu mașina, altfel nu am cu ce să ajung la muncă.

Era o încercare palidă de a glumi. Nu dorea ca adevărata ei stare să fie observată.

- Nu e cazul să-mi reamintești că preferi să muncești decât să fii cu mine, spuse Dane sec. Mașina e în față.

- Mergem?

Așteptă ca el să-i deschidă portiera. Îi citea furia în fiecare mișcare. Pe drum se lăsă o liniște mormântală, nici unul nedorind să spargă gheața. Pet simțea că e pe marginea unui vulcan gata să erupă. Înainte de a parca în fața sălii de concerte, Dane rupse tăcerea.

- Ce voiai să spui cu trandafirii și oglinda de pe tavan?

Pet continuă să privească fix în față.

- Ar trebui să fie clar, spuse ea ridicând din umeri.

- Atunci probabil că e vorba despre un lucru foarte complex, pentru că nu reușesc să-i dau de capăt, spuse Dane obosit.

- Am auzit că asta e problema când dormi într-un pat rotund. E imposibil să-ți dai seama care-i capul și care-s picioarele.

Dane își mușcă buzele.

- Ar fi trebuit să-mi dau seama că are legătură cu Ruby. Ești geloasă pe ea.

- Nu-i adevărat, spuse Pet. Nu intenționez să împart nimic cu ea.

- Asta pentru că crezi că sunt al ei, spuse el în derâdere.

- Cum, n-ai auzit? îi replică Pet. E o știre oficială, toată lumea știe.

- Și tu ai crezut asta, spuse el privind-o curios.

- Negi că ar fi așa?

- Nu știam că trebuie s-o fac.

- Sigur că nu. Sunt sigură că există destule femei care ar dori să-ți intre în pat, fără să le pese pe cine ar mai putea găsi acolo. Eu nu sunt una dintre ele.

- Și aseară ce s-a întâmplat? O lipsă temporară a bunelor tale principii? întrebă Dane batjocoritor.

- Nu s-a întâmplat nimic, spuse ea, știind cât de fals sună, dar era singurul ei argument.

- Nu, sări el, dar ai fi vrut să se întâmple. Sau poate ai uitat că mi-ai scos cămașa.

Pet roși încurcată.

- Încerc să uit asta, spuse ea jenată.

Dar Dane nu dădu atenție stânjenelii ei.

- Dacă băieții ar fi venit cu cincisprezece minute mai târziu, ne-ar fi surprins într-o situație ceva mai intimă decât o îmbrățișare.

- Asta nu vom ști niciodată sigur, pentru că ei n-au venit cu cincisprezece minute mai târziu!

- Vrei să spui... începu el supărat.

- Ascultă, îl întrerupse Pet. Nu neg atracția fizică pe care o exerciți asupra mea. Dar nu sunt interesată

să mă implic emoțional într-o relație cu tine. Venirea lor a fost o coincidență fericită. M-au împiedicat să fac o greșeală stupidă.

După câteva secunde de tăcere tensionată, Dane izbucni.

- A, da? Atunci dacă venirea lor a fost o coincidență fericită înseamnă că regreți cele întâmplate.

- Două lucruri: în primul rând că s-a întâmplat, iar în al doilea că ei au aflat.

Pet privea țintă pe fereastră, stând dreaptă în scaun. Nu ar fi putut să-l privească.

- Am făcut tot posibilul, continuă ea, ca ei să mă accepte ca pe egalul lor. Îmi imaginez ce gândesc acum despre mine. Și despre toată situația. Probabil cred că nu i-am considerat suficient de buni pentru mine și m-am dat direct la șef.

Pet oftă și-și trecu mâna peste față.

- Ar trebui să mă consulte un medic psihiatru numai pentru faptul că am acceptat să vin la petrecerea aia cu tine. A fost o nebunie din partea mea să mă las implicată in ceva ce nu-mi poate aduce decât suferință.

- Dacă îți pasă atât de mult de părerea lor ar fi trebuit să țipi „viol“ aseară, o necăji el.

- Păcat că nu mi-a trecut prin minte, minți ea.

Dane opri cu un scrâșnet de roți în fața sălii de concerte. În timp ce Pet deschidea ușa, Dane îi spuse sarcastic.

- Poți să le spui băieților că-ți opresc din salariu pentru dimineața asta. Așa nu te vor suspecta că ai parte de favoritisme.

- Mulțumesc.

Deși Pet se îndepărtase, el strigă după ea.

- Apropo, nu m-am mai culcat cu Ruby din momentul în care o blondă cu ochii verzi m-a invitat s-o învelesc. Așa că sunt totuși cât de cât consecvent.

Apoi porni în trombă. Pet rămase pe trotuar tremurând. Ce voise să spună ? Înțelesese cuvintele dar nu le putea da crezare. Nu, nu putea să se lase înșelată și să înceapă din nou să-și facă speranțe. Era doar o atracție fizică între ei, și ultimul lucru de care avea nevoie era o încurcătură sentimentală cu șeful ei.

Toată lumea o privea când intră în clădire. Pet ținu capul sus și merse direct spre camera doi. Sări pe platformă și se apucă de treabă.

- Ne întrebam dacă mai apari azi, zise Charlie ceea ce gândeau cu toții.

- De ce nu? spuse Pet. Sunt o fată care muncește.

- Da, dar la ce? întrebă Lon caustic.

Știa că sarcasmul vine din orgoliul lui rănit, pentru că Dane o cucerise în timp ce el nu reușise. Dar asta nu însemna că ea nu va riposta.

- Știu ce ați crezut aseară, zise ea, și deși simțea că roșește nu lăsă privirea în jos. Și nu vă condamn. Nici eu nici voi nu suntem născuți ieri, și nu mai credem în texte prefabricate. Așa că sunteți liberi să mă credeți sau nu, dar subiectul acesta, în ceea ce mă privește, s-a încheiat.

- Pet are dreptate, spuse Andy, să trecem la treabă că avem destulă.

La amiază tot echipamentul era împachetat și după o scurtă oprire la hotel ca să-și ia bagajul, echipa era pe drum spre următoarea locație. Majoritatea tehnicienilor și o parte din echipament se îndreptau spre Atlantic City. Pet făcea parte din grupul care mergea la Batso, unde urmau să filmeze o altă parte a spectacolului.

Pet mergea împreună cu Charlie. Se uita atentă pe geam.

- Nu uita să-mi spui când ieșim de pe autostradă, reîncepu Charlie. Altfel ne rătăcim înainte de a ajunge.

- Nu prea cred, spuse Pet.

- Tare aș vrea să știu ce creier strâmb a avut ideea asta, murmură el. Locații de filmare de-a lungul și de-a latul statului New Jersey.

- New Jersey e la fel de frumos ca oricare alt stat. Avem și noi lacuri, păduri, plajă. Toată lumea își imaginează că, dacă nu le vezi din viteza mașinii, de pe autostradă, ele nu există.

- Atunci tu ai venit cu ideea asta! declară Charlie cu o mutră solemnă.

- De ce crezi că i se spune „statul grădină"? continuă ea, fără să-l bage în seamă.

- Pentru că e plin de „grădini" din beton. Asta-i tot ce am văzut până acum. Hei, tocmai mi-a venit o idee! Ruby Gale este „crinul statului grădină"! E un slogan bun, nu? De ce nu i-l propui lui Dane?

- De ce să i-l propun eu? sări Pet, deși știa prea bine de ce. Charlie credea că ea este în relații mai mult decât amiabile cu Dane. Ar fi putut fi, dar nu avea rost să-i explice de ce nu era. E ideea ta. Poți să-i spui și singur.

- Dar mai curând te-ar asculta pe tine, nu? insistă Charlie.

- Mă îndoiesc.

În clipa următoare un Jaguar albastru trecu în viteză pe lângă ei. Când recunoscu pletele roșcate ale lui Ruby Gale în scaunul din dreapta știu că nu s-a înșelat în privința proprietarului mașinii.

- Era Ruby Gale, nu? întrebă Charlie.

- Da, cu Dane, adăugă ea. Acum mai crezi că m-ar asculta pe mine?

Charlie aruncă o privire spre ea, și observându-i starea lăsă discuția să moară de la sine. Dane îi spusese lui Pet că interesul lui față de Ruby Gale scăzuse după ce o cunoscuse pe ea. Dar acum aceasta era în mașina lui. Ce însemna asta? Era doar o relație de afaceri? Doar trebuia să termine spectacolul. Sau se întorsese la ea? De ce răspunsul la această întrebare era atât de important? Știa deja. Se implicase emoțional fără să vrea, inima ei bătea acum pentru el. Pet suspină și privi pe fereastră. Jaguarul nu se mai vedea.

Situat la marginea Pădurii Wharton, Batso era un orășel de pe vremea Războiului de Independență. Arhitectura fusese deseori restaurată, dar orașul își păstrase aerul pitoresc.

Cum în după-amiaza aceea nu mai aveau nimic de făcut, deoarece echipamentul urma să fie montat a doua zi, echipa avea timp liber. Se hotărâră să se plimbe prin oraș. Pet și-ar fi dorit doar o plimbare pe străduțele întortocheate, dar era în minoritate. Se îndreptară spre parc.

Cumpărară câteva cercuri de plastic și începură să se joace. Pet era mulțumită pentru că jocul îi va alun-

ga tensiunea acumulată. Cineva aruncă discul spre ea, dar înainte să-l prindă, vântul îi schimbă traiectoria. Pet se aruncă după el, știind că are șanse să cadă pe spate, dar era parte din joc. Înainte de a-și pierde echilibrul simți că este sprijinită de cineva. Întoarse capul și se lăsă cu toată greutatea la pieptul lui Dane. Uimită, uită să-și controleze propriul corp. Dane o susținu în continuare în timp ce ea îl privea. Pentru o clipă crezu că vrea s-o sărute și rămase așteptând. I se păru chiar că el se apleacă spre ea.

- Ar trebui să te uiți pe unde mergi, auzi Pet vocea lui Ruby Gale în spatele ei.

Fu suficient ca s-o facă să-și vină în fire. Se îndepărtă de Dane.

- Scuză-mă, îi spuse ea acestuia.

- Nici o problemă, îi răspunse el, privind-o amuzat.

- Hei, Pet, arunci odată sau nu? strigă Charlie.

Pet privi în jur și văzu discul la câțiva metri de ea. Înainte de a apuca să se îndrepte spre el, Dane i-o luă înainte și i-l aduse. Era conștientă de cum arată după atâta alergătură, cu obrajii îmbujorați și hainele în neorânduială. Privirea lui Dane îi spunea cât de bine îi stă.

- Mulțumesc, murmură ea.

Charlie se apropiase și interveni:

- Puteți juca cu noi dacă vreți, miss Gale.

- Nu, mulțumesc, răspunse cântăreața și izbucni în râs. Dane ar detesta să arăt atât de transpirată ca ea, continuă arătând spre Pet.

Pet știa cum arată, dar remarca vedetei o făcu să se simtă incomod în propria ei piele. Ruby arăta de parcă coborâse de pe coperta unei reviste de lux.

- Jucăm ? întrebă Pet. Nu avea nici un rost să facă conversație pe o asemenea temă.

Privi cum Dane se îndepărtează cu Ruby Gale agățată de brațul lui. Ar fi vrut să fie ea în loc. Se întrebă dacă ar fi fost, dacă ar fi rămas în dimineața aceea în pat cu el. Dar alungă un asemenea gând prostesc.

Luni dimineața se întoarseră la programul obișnuit. Se treziră devreme și montară echipamentul. Erau gata pentru primele probe.

Dane apăru și le explică ce aveau de făcut. Pet săltă camera pe umăr și pregătită astfel aștepta ca vedeta să-și facă apariția.

- Ești gata, Wallis? o întrebă Dane serios.

Când se întoarse spre Ruby zâmbi curtenitor.

- Când ești gata începem, îi spuse el vedetei.

- Ea ce caută aici? întrebă cântăreața arătând spre Pet.

- Este operator, spuse Dane zâmbind.

- Cum crezi că pot flirta cu camera de luat vederi, în timp ce mă uit la ea? protestă Ruby argumentând cu gesturi largi.

- Flirtează cu obiectivul, draga mea, și gândește-te la miile de bărbați care te vor privi, replică el calm.

Dar Ruby Gale nu se lăsa așa de ușor convinsă.

- E imposibil! Vreau un bărbat la camera asta. Schimb-o!

- Draga mea, nu ești rezonabilă, spuse Dane și se apropie de cântăreață.

- Vrei să vezi cât de „nerezonabilă“ pot fi? Ei bine, alege: ori pleacă ea, ori plec eu.

Se lăsă o liniște de mormânt. Pet știu cine va pleca înainte ca Dane să deschidă gura.

- Draga mea, nu are rost să ne certăm. Dacă preferi s-o schimb pe domnișoara Wallis cu altcineva, sigur că o voi face.

Ruby deveni brusc amabilă.

- Iubitule, îmi pare rău că am făcut o scenă. Mă ierți?

- Sigur că da. O sărută grăbit pe obraz, apoi se întoarse spre Pet. Sutton va prelua camera doi, dacă nu te superi, domnișoară Wallis. Ești liberă.

- Sigur că nu, răspunse Pet, cu voce pierită.

Charlie se apropie și o ajută să-și dea jos de pe umăr camera, zâmbindu-i încurajator. Pet reuși să-i răspundă cu un zâmbet forțat și o ridicare din umeri.

- O să dureze câteva minute până când aranjăm din nou echipamentele și reglăm totul, îi explică Dane lui Ruby. De ce nu te duci să te întinzi puțin sau să bei o cafea? Nu are rost să aștepți aici.

- Sigur nu te-ai supărat? N-aș vrea să mă amestec în meseria ta, îi răspunse ea.

- Totul e în regulă, draga mea. Dacă într-adevăr aș fi crezut că domnișoara Wallis este de neînlocuit, m-aș fi certat cu tine pe tema asta. Așa că nu-ți face probleme.

Pet se retrase în tăcere. Dane o privi în timp ce se îndepărta, dar nu spuse nimic. Înlocuind-o pe Pet nu făcea decât să prevină o scenă și mai isterică din partea lui Ruby Gale, și să evite o pierdere de timp într-un moment în care nu aveau așa ceva. Era singurul lucru pe care îl putea face, singura decizie posibilă. Pet știa toate lucrurile acestea, dar nu putea să nu sufere.

Capitolul 9

Stând întinsă la umbra unui copac, Pet puse cartea alături. Nu putea să citească, nu era capabilă să se concentreze în clipa aceea asupra subiectului cărții. Oftă și începu să se joace cu un fir de iarbă. Se întrebă dacă echipa a terminat, sau dacă sunt în pauză. Intenționa să mai rămână să se bucure de aerul răcoros. Poate în cele din urmă se va duce spre rulota lui Charlie și îi va aștepta pe băieți acolo.

După câteva clipe se ridică în picioare. Era cumplit să stea așa, fără să facă nimic. Auzind sunetul unor pași înfundați în iarbă se întoarse.

I se tăie respirația. Dane se îndrepta spre ea. O privea fix, încercând să-și dea seama de ceea ce simte. Pet știa că nu-și poate schimba expresia feței, așa că preferă să se întoarcă, sub pretextul că își recuperează cartea lăsată pe iarbă.

- Ați terminat? întrebă ea, cu ochii pe carte, scuturând-o de praf.

- În urmă cu douăzeci de minute. Se rezemă de copac și rămase așa, privind-o. E liniște aici.

- Da, aprobă Pet, ocolindu-i privirea. Cred că Charlie mă așteaptă.

- Își strângea echipamentul, când am plecat. I-am spus că vin să te caut.

- Mă duc să-l ajut, spuse ea, deși nu își dorea asta.

- Pet, în legătură cu ceea ce s-a întâmplat dimineața, știi doar că nu aveam de ales. Dane o privea fix, așteptând să-i răspundă.

- Știu, răspunse ea, privind încăpățânată firele de iarbă. Trebuia s-o faci, altfel riscai un scandal. Ruby ar fi părăsit platoul, și tot spectacolul s-ar fi dus de râpă.

- Așa e. O apucă de bărbie și o forță să-l privească. Dar asta nu mă face mai fericit.

Pet putea în sfârșit să-l privească. Acum în ochii ei nu era decât dorința de a-l îmbrățișa. Dane o luă în brațe. Îi sărută ochii, apoi gura deschisă care îi șoptea numele. Degetele ei îi răvășeau părul. Dar când simți că degetele lui încearcă să-i desfacă nasturii la bluză, se retrase brusc.

- Nu face asta, spuse tremurând.

- Ce anume? o întrebă el, furios. Să nu te ating? Să nu te iau în brațe? Să nu te sărut? Am încercat, Pet, dar nu prea îmi reușește. Nici un argument nu mă poate ține departe de tine.

Pet nu știa ce să facă. Se întoarse și își sprijini capul de pieptul lui. El îi eliberă părul din clame, lăsându-l liber pe spate.

- Ai un păr atât de frumos, Pet, șopti el în timp ce o săruta. Mi-a rămas întipărită în minte o imagine, tu dormind cu părul răvășit pe pernă. Așa cum te-am văzut ieri dimineață. Știu că nu ar fi trebuit să-ți folosesc cheia și să intru în camera ta, că nu ar fi trebuit să mă încaier cu Baxter...

- De ce nu mi-ai spus că relația ta cu Ruby Gale s-a terminat?

- De ce nu m-ai întrebat? murmură Dane. Credeam că este evident. Crezi că aș invita o femeie la petrecerea dată de amanta mea?

- Ai fi putut fi tentat să o faci.

- Da, spuse el, ridicându-i capul și forțându-o să-l privească. Dar nu sunt genul. De ce anume te mai îndoiești acum? Citesc neîncredere în ochii tăi. Ochii tăi sunt prea frumoși pentru așa ceva.

- Mă întrebam de unde știai de patul în formă de trandafir, spuse Pet. Spui că nu te-ai culcat cu ea în ultima vreme, dar...

- Nu, n-am făcut-o, răspunse Dane iritat. Toți artiștii au micile lor excentricități. A lui Ruby constă în a-și planifica repetițiile și restul aranjamentelor din pat. Am de ales să mă cert cu ea în această privință sau să mă așez alături de ea pe pat și să-mi văd de treabă. Am discutat adesea așa problemele de producție de peste zi, și nu mi-am făcut nici un fel de problemă în ceea ce privește „postura" noastră. Poate pentru că nu sunt chiar așa ușor de intimidat.

- Dar a-ți avut o aventură.

- Da. Ai fi preferat să fii prima femeie din viața mea?

Pet clătină din cap.

- Nu, dar nu pot să nu mă întreb dacă întotdeauna părăsești cu ușurință femeia de care te-ai plictisit. Trebuia să-l întrebe acest lucru pentru că o chinuia gândul că ar fi putut fi astfel părăsită. De altfel, toată lumea crede că voi doi sunteți încă împreună, continuă ea, deși era evident că lui nu-i place subiectul. Chiar și tu te porți de parcă ați avea o relație.

- Trebuie să fac tot ce pot ca ea să-și păstreze buna dispoziție. La naiba, Pet, murmură el exasperat,

știi ce ar însemna dacă ar începe să-și scoată ghearele. Cât de mult m-ar costa fiecare zi de întârziere a producției. Nici un alt producător nu s-ar fi încumetat să facă ce fac eu. Și asta din cauza reputației ei, dobândită în timp. Știi câte proiecte a transformat în ruină, plecând pur și simplu în mijlocul filmărilor, sau întârziindu-le la nesfârșit? De aceea un show în exclusivitate cu Ruby Gale în acest moment este o mină de aur. Cu condiția să nu cheltuiești tot atât la realizarea lui. Merg tot timpul pe muchie de cuțit cu ea. De ce crezi că mă ocup personal de acest proiect?

- Și cât de departe ești dispus să mergi, ca ea să fie mulțumită? Pet se detesta că spusese cu glas tare ceea ce gândea. Nu avea nici un drept să pună o asemenea întrebare.

- Nu te-ai putut abține să nu întrebi, spuse el încruntându-se.

- Dane, nu mai sunt sigură de nimic. Nu mai știu ce simt, ce gândesc, ce fac. Utimul dram de bun-simț îmi spune că nu ar trebui să te doresc, dar o fac.

Dane oftă și o trase spre sine. O sărută îndelung, încercând să risipească toate întrebările și neîncrederea. Pet își încolăci brațele în jurul mijlocului lui, agățându-se de el cu toată ardoarea acumulată.

Brusc, Dane o îndepărtă. O privi în ochi, apoi o luă din nou în brațe, strângând-o la pieptul lui. Pet îi ascultă inima, sărutându-l prin cămașă. Fericirea era un lucru atât de fragil. Simți lacrimile cum îi curg pe obraji, dar nu le dădu atenție. Se întinse ca să-l sărute din nou.

- Nu face asta, spuse el cu voce joasă.

- Ce? întrebă Pet. Nu mă dori, nu mă săruta, nu mă...

Dane o opri sărutând-o scurt.

- Niciodată nu știu ce ar trebui să fac, să te strâng de gât sau să te sărut.

- Prefer varianta a doua, șopti ea.

Dane o îndepărtă de pieptul lui, și ținând-o de brațe îi spuse:

- Trebuie să stabilim câteva lucruri. Să cădem la o înțelegere. Următoarele zile nu vor fi ușoare, zise el și privi în pământ câteva clipe.

- Știu, îl asigură Pet.

- Trebuie să plec chiar acum la Atlantic City. Mai am de rezolvat câteva amănunte pentru filmarea de la cazinou. Apoi trebuie să mă întorc, pentru că mâine trebuie să terminăm filmarea aici. Nu prea ne mai rămâne timp să fim împreună sau să ne vedem.

- Înțeleg, zise Pet. Nu-l întrebă de ce nu o ia cu el la Atlantic City.

- Încă mai am o companie care trebuie condusă și un spectacol TV care trebuie terminat. Și astfel îmi va arăta programul până când vom termina pacostea asta de spectacol. Vreau să înțelegi că nu este ceea ce îmi doresc. Nu vreau să-ți mai vină și alte idei nebunești, pentru că nu sunt cu tine. Încearcă să-ți ții imaginația în frâu, și să nu mai faci din țânțar armăsar.

- Bine, promise Pet.

- Și vreau să mai stabilim un lucru. Nu dau doi bani pe ceea ce cred ceilalți despre noi. Dacă vrei să încerci să fii în continuare „unul dintre băieți", n-ai decât. Dar nu vreau să te prind că te ferești în cazul în care vreau să te sărut sau să te îmbrățișez în preajma lor. Voi fi discret, dar nu intenționez să-mi cenzurez fiecare privire, fiecare mișcare. Și dacă te mai acuză că ai parte de tratament special, spune-le din partea mea că DA, ai, pentru că așa vreau eu! Obiecții? întrebă el obosit.

- Nici una. Oricum, jumătate din colegii mei sunt convinși că suntem amanți, adăugă ea, mulțumită să îl descopere atât de posesiv.

- Îmi doresc să fi fost. Poate că atunci nu m-aș mai fi simțit astfel, ca un câine turbat, fără să știu de ce.

Pet îl privi în ochi și bufni în râs când îi văzu expresia serioasă.

- Mai e ceva, spuse el, luându-i capul în mâini. O altă înțelegere, privitoare la Ruby.

- Dane, eu... începu Pet.

- Ascultă-mă, insistă Dane. Ruby trebuie să fie mereu în centrul atenției. E vital pentru orgoliul ei. Și nu este dispusă să împartă asta cu nimeni. Așa că atunci când voi fi în preajma ei, voi părea absolut indiferent în ceea ce te privește. Ai văzut ce s-a întâmplat în dimineața asta, când a simțit că mă interesează și altcineva în afara persoanei sale. A făcut imediat o scenă. Pentru ea nu contează dacă interesul pe care i-l arăt este sincer sau nu, nu-i pasă dacă există sentimente dincolo de aparențe. Singurul lucru care o interesează este ca ea să dețină controlul. Până la finalul filmărilor va părea că ea este pentru mine centrul universului. Poți accepta asta?

- Da, aprobă Pet. Începea să înțeleagă temperamentul egoist și răsfățat al cântăreței. Și înțelegea acum și de ce Dane trebuia să se poarte astfel cu ea.

- Înțelegi că nu te va lăsa să faci parte din echipă mâine. Nu va accepta cu nici un chip să fie filmată de tine. Și același lucru se va întâmpla și la cazinou. Acolo însă voi încerca să te las să filmezi cu un aparat de filmat portabil. Asta în cazul în care nu va avea pretenția să părăsești cu totul echipa.

- Poate că asta ar fi cea mai bună soluție. Nu vreau să-ți cauzez probleme. Poți să mă înlocuiești. Aș pleca acasă...

- Nu pleci nicăieri, o întrerupse el. Nici dacă voi fi nevoit să te înlocuiesc până la sfârșit. Vei rămâne alături de echipă. Și vei pleca acasă cu toată lumea, când spectacolul acesta nenorocit va lua sfârșit. Știu că voi munci tot timpul și nu te voi vedea decât pentru câteva clipe, dar prefer să știu că ești alături de mine, și că dacă am zece minute libere, pot fi alături de tine.

Ținând-o la distanță, se aplecă și o sărută.

- Spuneai mai devreme că nu mai ești sigură de nimic, zise Dane încet. Poate că înțelegi cum mă simt. Când sunt cu tine, trec de la o extremă la alta. Nu știu niciodată dacă sunt cu picioarele pe pământ sau pe nisipuri mișcătoare, nu știu la ce să mă aștept. Uneori ești caldă și drăgăstoasă, alteori iritată și de gheață.

- Nu sunt numai eu de vină pentru certurile noastre, spuse Pet nedorind să-și asume singură responsabilitatea atâtor momente neplăcute. Și el avea partea lui de vină. Nu ar trebui să spui lucruri care știi că mă scot din sărite.

- Poate, spuse el, admițând că s-ar putea să fie și vina lui. De acum încolo trebuie să iei în considerare

și stresul la care sunt supus. Dacă sunt dur cu tine, fii tolerantă. Cel puțin până se termină de filmat spectacolul ăsta blestemat. Doamne, mi-aș vinde sufletul ca să se termine chiar acum, spuse el obosit.

Izbucni într-un râs nervos și adăugă:

- Știi, sunt unii care spun că am făcut un pact cu diavolul când am semnat contractul cu Ruby.

- Nu râde! Nu este amuzant.

Dane o privi și ridică din sprâncene.

- Nu cred că vreau să știu ce ți-a mai trecut prin cap. Nu am timp să îndrept o altă idee eronată, acum.

Ridică mâna și se uită la ceas.

- Sunt deja în întârziere. Probabil Ruby se întreabă unde sunt.

- Ruby? întrebă Pet. Parcă spuneai că trebuie să pleci la Atlantic City.

- Plec.

- Merge cu tine, spuse Pet, cu voce seacă.

- Da, merge cu mine. Vrea să „verifice“ cum arată cabina ei din culise. Dumnezeu să ne ajute dacă nu se ridică la standardele ei, spuse Dane și își trecu mâna prin păr, dezgustat la gândul unui nou scandal.

- Sunt sigură că totul va fi bine, Dane, spuse Pet, și încercă să zâmbească. Trebuia să-l încurajeze.

- Trebuie.

- Știu. Haide, du-te. Ia-o înainte. Spune-i lui Charlie că vin imediat. Trebuie doar să-mi adun lucrurile, spuse ea arătând cartea care zăcea pe jos și geanta deschisă.

- Probabil n-o să ne mai vedem până mâine, spuse Dane, îndepărtându-se.

- Condu cu atenție! strigă Pet. Diva călătorește cu tine, și nu am vrea să pățească ceva, nu? zise ea în continuare, dar numai pentru sine.

Deși Pet nu participă la filmare a doua zi, află de la Charlie, în timpul prânzului, că lucrurile nu stăteau prea bine. Ruby Gale era din ce în ce mai dificilă, iar Dane nu era deloc satisfăcut de ce filmaseră până în acel moment. Dar numai echipa știa asta. Cântăreața nu aflase nimic.

Curioasă, se îndreptă spre carul de emisie, care era parcat la o oarecare distanță de locul de filmare. Încercă ușa și descoperi că este deschisă. Deși era parcat la umbra unui copac, înăuntru era zăpușeală. Lăsă ușa deschisă și începu să caute printre casete. Scrisul ordonat al lui Charlie o ajută să recunoască printre

celelalte ce se filmase în ultima vreme. Citi etichetele și descoperind-o pe cea înregistrată de dimineață o băgă într-un player. Voia să vadă ce se filmase și de ce anume nu era mulțumit Dane.

Se uită peste ceea ce filmaseră de două ori. Avea aceeași senzație ca și Dane. Ceva era în neregulă dar nu ar fi putut spune dacă era vina operatorului sau a cântăreței. Lumina era perfectă, la fel și fundalul. Derulă caseta și hotărî să se mai uite încă o dată peste ea, imaginându-și de data asta unde putea fi îmbunătățită.

Când ajunse la jumătate, îi veni o idee. Derulă din nou caseta, convinsă că începutul trebuia refăcut.

- Nimeni nu are voie aici! țipă Dane, înainte de a vedea că persoana din car e Pet. Ce faci aici? exclamă el, când dădu cu ochii de ea.

- Știu ce e în neregulă!

- Știi ce e în neregulă? Îți spun eu ce e în neregulă: nu te văd întinzându-te spre mine în așteptarea unui sărut.

- Mă refeream la înregistrarea de azi, spuse ea, sărutându-l repede. Îl apucă de mână și-l aduse în fața player-lui.

- Ce e cu înregistrarea? Nu e nici un fel de problemă, negă el.

- Charlie mi-a povestit la masă că nu ești mulțumit de ceea ce ați filmat, dar că nu îți poți da seama ce anume. M-a făcut curioasă și cum nu am altceva de făcut...

- Te-ai hotărât să spionezi.

- Nu spionez. Și eu lucrez la acest proiect, nu? Nu e nimic rău în a dori să vezi ce iese.

Îngenunchease în fața player-ului, nerăbdătoare ca acesta să termine odată de derulat și să-i arate lui Dane la ce se gândise.

- M-am uitat deja peste înregistrarea asta de câteva ori. Și sunt hotărât să păstrez varianta asta, pentru că... Hai, să nu pierdem puținul timp pe care îl avem la dispoziție uitându-ne peste înregistrări.

Dane își strecură mâna în jurul mijlocului ei, încercând s-o cuprindă în brațe. Ea îi îndepărtă mâna.

- Dar poate fi îmbunătățită. Caseta era în sfârșit la zero.

- Din întâmplare sunt un regizor cu ceva experiență. Încerci să mă înveți cum să-mi fac meseria?

- Taci și scutește-mă de orgolii masculine. Ai putea să mă asculți, s-ar putea ca ideea mea să fie bună.

- Ascult, zise el.

Pet îl privi. Nu părea deloc deschis unor sugestii.

- Ai putea avea puțină încredere în mine, în loc să mă privești cu superioritate.

Dane își mușcă buzele.

- Nu ți-am spus să-mi închizi gura ori de câte ori te enervez? zise el.

- Problema e că mă enervezi prea tare. Dacă te-aș săruta, n-ar fi chiar o pedeapsă, nu? spuse ea fără să-l privească.

Dane o apucă de umeri, și o trase, forțând-o să se rezeme de genunchii lui.

- Atunci stai lângă mine, pentru că asta este în mod sigur o pedeapsă. Pet întoarse capul dorind să spună ceva care să-l îmbuneze, dar el îi apucă bărbia și-i întoarse capul spre ecranul monitorului. Hai, arată-mi ce ai găsit.

- Ai încercat niște experimente la început, zise ea arătându-i prima dublă. Unghiuri mai neobișnuite. Unghiul e bun, spuse arătându-i cu degetul o secvență, dar e prea jos.

-Prea jos?

După ton, Pet își dădu seama că el nu se gândise la o asemenea posibilitate.

- Da, Charlie ar trebui să filmeze de sus în jos, chiar dacă este deja pe diagonală. Ar putea chiar să ungă obiectivul, lentila adică, cu niște vaselină, ca mar-

ginile să pară neclare. Să pară un vis. Și, aici, zise arătând un alt moment, unde Ruby se întoarce pe jumătate spre dreapta, Charlie ar trebui să facă o mișcare circulară spre stânga, spuse ea entuziasmată.

- Ar trebui o macara, spuse Dane gânditor.

- Nu ai timp pentru așa ceva. Poți să-l urci pe Charlie pe o platformă. E bun la astfel de lucruri, o să facă treabă bună, chiar dacă filmează din mână. Uite, aici ai putea să-i spui să balanseze un pic camera în ritmul muzicii.

Se întoarse pe genunchi și descoperi că Dane privește peste imaginea de pe ecran, gândindu-se probabil cum ar arăta acele secvențe filmate cum spunea ea. Își mușcă buzele nerăbdătoare. Voia să afle dacă e sau nu de acord cu sugestiile ei.

Dar el rămase nemișcat câteva minute bune. Nerăbdătoare, ea îl apucă de cămașă și-l scutură.

- Ce zici?

- Cred că nu ți-ai ales cel mai bun moment ca să mă atingi. Aruncă o privire spre ușa deschisă, și-i arătă un membru al echipei, care se apropia. Și mai cred că ai făcut-o intenționat.

Obrajii lui Pet căpătară brusc o nuanță roșiatică. Era uimită de intimitatea dintre ei, intimitate care nu se baza pe un sărut sau pe o îmbrățișare. Totul stătea într-o privire.

- Răspunzându-ți la întrebare, continuă Dane, nu cred că putem obține efectul acela la început decât dacă Charlie este cu mult deasupra înălțimii lui Ruby.

- Suntem gata pentru următorul număr, domnule, spuse Rick băgând capul pe ușă. Veniți? Trebuie să-i duc lui Charlie o casetă.

- Vin imediat, spuse Dane întinzând mâna spre sertarul unde erau casetele noi. Poftim.

Dane se ridică. Pet îl urmă afară.

- Admiți că mă pricep, că ar trebui să ai încredere în mine, și că...?

Dane n-o lăsă să termine.

- Da. Ai putea însă să găsești o soluție și pentru următoarea mea problemă. Cum o conving pe Ruby Gale că trebuie să repetăm secvențele acelea?

- Buna dispoziție a vedetei este departamentul tău în exclusivitate, i-o întoarse ea.

Dane o luă în brațe și-i mângâie buzele cu degetul.

- Nu regreți că nu m-ai sărutat când ai avut posibilitatea? zise el, apoi îi dădu drumul și plecă.

Era așteptat. Și voise s-o pedepsească pentru încăpățânarea ei. Pet oftă.

Capitolul 10

Sosise și seara spectacolului de la cazinoul din Atlantic City. Vocile jucătorilor de la mesele de joc acopereau orice alt zgomot. Pet se ținea de Charlie, care încerca să-și facă loc printre invitații dornici să-și toace banii.

- Uită-te la ei! spuse Charlie.

Pet râse când îi văzu expresia dezaprobatoare.

- Parcă văd că nu aștepți nici cinci minute după ce îți desfaci bagajul și cobori pentru o partidă.

- Să nu-i spui lui Sandy, zise el zâmbind, referindu-se la soția lui. Altfel voi dormi în garaj un timp.

Pet râse.

- Promit, zise ridicând glasul, ca să se facă auzită și ridică și două degete ca să-și întărească cuvântul.

- Sper să fie atât de fericită să mă vadă încât să nu observe că sunt mai sărac decât când am plecat.

Ajunseseră în sfârșit la lift.

- Am nevoie să mă relaxez după stresul ultimelor trei zile, continuă el în timp ce urcau. Am crezut că Ruby o să ridice tot orașul în picioare cu țipetele ei. Știi cum a făcut când Dane a rugat-o să filmăm din nou prima secvență? A fost o idee grozavă, Pet. A fost însă cumplit până când Kingston a convins-o. Dar a ieșit nemaipomenit.

- Da, am văzut casetele. Chiar a ieșit bine, admise ea, fără să se lanseze însă în comentarii în ceea ce privește toanele vedetei. Credea că e mai bine să nu știe cum anume o convinsese Dane să filmeze din nou acea secvență.

- Ce faci după ce îți duci bagajul în cameră? întrebă Charlie, făcându-i loc să iasă prima din lift.

- Un duș, și probabil voi mânca un sandviș. Era convinsă că Dane va fi ocupat până târziu. Nu-l văzuse de două zile.

- Și mie mi-e foame. Am putea să coborâm împreună să luăm masa. M-ar ajuta să-mi păstrez banii în buzunar încă o vreme, zise Charlie strâmbându-se. În ce direcție e camera ta?

- În cealaltă parte, răspunse Pet. Avusese Dane grijă din nou.

- OK, atunci să trec să te iau peste o jumătate de oră? E mai bine decât să ne căutăm unul pe celălalt în nebunia de jos.

- Bine, dar hai să fie o oră. Aș vrea să-mi spăl și părul.

În timp ce deschidea ușa, auzi telefonul sunând. Lăsă bagajul la ușă și se repezi înăuntru. Dar până când ajunse sunetul se opri. Dacă era Dane, probabil o să mai sune o dată, se gândi Pet.

Desfăcând geamantanul, scoase singura rochie pe care și-o adusese. Era o rochie simplă, cu un singur accesoriu: o centură lată de piele, de aceeași culoare, dar o nuanță mai închisă. După ce mai mult de o săptămână se îmbrăcase numai în jeanși și bermude, era binevenită o schimbare. Își scoase șamponul și se grăbi spre duș. Urma să despacheteze după masă, acum însă era mai bine să se grăbească decât să-l facă pe Charlie să aștepte.

Avea părul ud și plin de șampon când i se păru că aude telefonul. Închise apa și ascultă. Hotărî că i se păruse și continuă să se spele.

Tocmai se admira în oglinda din baie, când țârâitul telefonului îi atrase din nou atenția. Se grăbi să

răspundă. Se lovi însă cu piciorul de ușa deschisă a dulapului, și scoase un țipăt de durere, oprindu-se în loc. Nenorocitul de telefon mai sună o dată și tăcu. Pet se așeză pe pat și începu să își frece degetul la care se lovise. Spuse câteva cuvinte mai dure la adresa lui Dane, care nu avea răbdare să lase telefonul să sune de mai multe ori. Putea fi însă și Charlie care voia să verifice dacă e gata, își spuse.

Apoi intră în baie să își usuce părul dar oprea foenul din minut în minut, ascultând. Însă telefonul nu mai sună.

Era gata cu cinci minute înainte de ora stabilită cu Charlie. Auzi un ciocănit în ușă. Se uită exasperată la telefon. Ar fi murit de ciudă dacă Dane ar fi sunat-o după ce ea părăsea camera. Ciocănitul deveni insistent. Pet oftă și merse să deschidă.

- Unde naiba ai fost? o întrebă Dane intrând în cameră și trântind ușa în urma lui. Încerc să dau de tine de mai bine de o oră.

Surprinderea lui Pet se transformă în furie, văzând că țipă la ea, nedându-i posibilitatea să răspundă.

- Am sunat de trei ori și nu mi-ai răspuns. Recepționerul mi-a spus că ai luat cheia și te-a văzut îndreptându-te spre lift. În cele din urmă l-am sunat pe Charlie să aflu pe unde umbli, și el mi-a spus că

v-ați despărțit pe hol, și tu veneai spre camera ta. Mi-am pierdut mințile căutându-te. De ce nu răspunzi la telefon?

- De ce nu lași telefonul să sune suficient ca să apuc să răspund? Prima dată abia deschideam ușa, a doua oară făceam duș, iar a treia oară era să-mi rup degetul mic de la picior încercând să ajung la telefon. Știam că ești tu! Și tot tu țipi la mine...

- Nu, spuse Dane sec. Nu vom avea încă o ceartă. Nu acum.

O luă în brațe și începu s-o sărute de-a lungul obrazului. Pet se zbătea, lovindu-l cu mâinile. În cele din urmă își dădu seama de absurditatea acțiunilor ei. Asta era ceea ce voia, aici își dorea să fie, în brațele lui. Își încolăci brațele în jurul gâtului lui și îi răspunse la sărut.

- Mi-a fost dor de tine, șopti ea.

- Nu-mi vine să cred prin ce stări ești capabilă să mă treci.

Îi luă capul în mâini, cu degetele răsfirate prin părul ei lăsat liber pe umeri.

- Când am intrat aș fi putut să te strâng de gât pentru că m-ai speriat de moarte. Rămase tăcut, privind-o. Un zâmbet ridică ușor colțurile gurii. Știi că e prima dată când te văd îmbrăcată într-o rochie?

- Da? spuse Pet, neatentă, pentru că i se părea un amănunt lipsit de importanță.

- Da. Am fost conștient tot timpul că ești femeie, spuse Dane zâmbind, dar e plăcut să te văd îmbrăcată astfel. Pleci undeva?

- Nu ți-a spus Charlie? O să luăm masa împreună.

- E însurat, începu Dane.

- Da, știu. E doar un prieten. Nu voiam să mănânc singură. Îl privi sperând că va auzi o invitație. Tu ce faci în seara asta? Pot să-i spun lui Charlie... Se opri, pentru că Dane clătina deja din cap drept răspuns.

- Nu, sunt ocupat. Nu spuse cu ce anume era ocupat. Voiam doar să văd dacă ai ajuns cu bine. Ar fi trebuit să fii aici acum două ore.

- Charlie nu conduce cu aceeași viteză ca tine, spuse Pet zâmbind, în timp ce își impunea să nu-l întrebe cu ce naiba era ocupat toată seara.

Sărutul lui părea că vine ca o recompensă pentru că se abținuse să pună această întrebare.

- Mâine seară luăm masa împreună, promise Dane. După ce terminăm filmarea. Singuri.

- Accept, spuse Pet sărutându-l, dar cu condiția să nu mergem la un restaurant pretențios, pentru că asta e singura rochie pe care mi-am adus-o. Nu am nimic elegant de îmbrăcat.

- Nu-ți face probleme. Mergem într-un loc unde nu ai nevoie deloc de haine.

- Ai fi capabil, râse Pet.

- Poți fi sigură de asta, zise el, și îi acoperi gura cu un sărut.

Un ciocănit în ușă îi întrerupse.

- Probabil că e Charlie, șopti Pet fără să se desprindă din îmbrățișare.

Dane îi dădu drumul nemulțumit.

- Ar fi bine să răspunzi. Eu trebuie să plec oricum.

Pet se întinse și-l sărută repede, apoi deschise ușa. În ușă, alături de Charlie stătea și Lon Baxter.

- M-am întâlnit cu Lon pe hol și l-am invitat și pe el să mănânce cu noi. Nu te deranjează, nu? spuse Charlie, și aruncă o privire peste umărul ei ca să vadă reacția lui Dane. Amândoi îl văzuseră din primul moment. Bună, spuse el, adresându-i-se lui Dane.

Pet se întoarse spre Dane. Nu considera necesar să le explice băieților prezența lui. Oricum, nici nu părea să fie nevoie.

- Bună, Charlie, Lon, spuse Dane, privindu-l încruntat pe ultimul. Apoi trecu pe lângă ei și ieși. Ne vedem mâine, îi spuse el lui Pet, în semn de rămas bun.

Pet aprobă dând din cap. Cei doi bărbați îi făcuseră loc lui Dane să treacă printre ei, iar acum stăteau tăcuți și o așteptau. Pet se dumiri, și clătinând din cap amuzată, zise:

- Mergem, doar să-mi iau geanta.

În timpul mesei nimeni nu pomeni nimic despre prezența lui Dane în camera ei, deși Lon o privea uneori ca și cum ar avea ceva de spus în sensul ăsta, dar nu știe cum să înceapă. Vorbiră doar despre filmare, despre meseria lor, și dacă erau sau nu mulțumiți de rezultat. După ce chelnerița debarasă masa și aduse cafelele, Pet îi ceru o țigară lui Lon.

- Dane părea foarte preocupat când m-a sunat, începu Charlie, te tot suna în cameră și nu răspundeai. Unde ai fost?

- Făceam duș, răspunse ea scurt.

- Te faci de râs, Pet, interveni Lon. Tipul nu vrea decât să te aducă în patul lui.

- Ia te uită cine vorbește, spuse ea jumătate în glumă, jumătate în serios.

- Poate că ai dreptate, poate că nu, spuse Lon fără să se simtă jignit. Dar chiar dacă ai dreptate în ceea ce mă privește, asta nu schimbă cu nimic faptele.

- Și care sunt faptele, Lon?

- Te încurci cu el, și el îți mulțumește promovându-te. Nu așa se întâmplă de obicei? Dar te asigur că îți

vei pierde slujba când aventura amoroasă se va termina. Adică, gândește-te, de ce ar vrea un bărbat ca Dane Kingston să lucreze cu o femeie care i-a fost amantă?

- Nu m-am culcat cu el, spuse Pet tăios, și nu mă interesează să am o relație cu șeful de dragul unei promovări, a unei măriri de salariu, sau mai știu eu ce.

- Atunci singurul lucru cu care o să te alegi la sfârșitul acestei aventuri este durerea. Amintiri neplăcute și regret. Pentru că nu va fi decât o aventură.

- Cum de ești atât de sigur că nu poate fi decât o aventură? îl provocă Pet.

- Las-o baltă, Lon, interveni Charlie, să nu ne amestecăm în ceea ce nu ne privește.

Dar Lon îl ignoră.

- Pentru că el este Dane Kingston și tu ești Petra Wallis, de aia. Sigur că ești o femeie frumoasă, dar el trăiește într-o lume plină de femei frumoase. Și, nu te supăra, dar nu cred că poți concura cu strălucirea și sofisticarea gen Ruby Gale. Poate că a terminat-o cu ea acum, dar sunt altele la fel care așteaptă în rând. Și cum poți tu, Petra Wallis, concura cu ele?

Lon tăcu, exasperat că nu o poate convinge, sau că n-o poate face să vadă adevărul celor spuse de el. Pet

nu răspunse, dar fiecare cuvânt al lui îi pătrunsese ca un fier roșu în minte. Îi dădea dreptate, dar nu putea să i-o spună.

- Dacă vrei o relație, continuă Lon cu voce scăzută, ar trebui să iei pe cineva din același mediu. Nu mă refer la mine, dar ar trebui să fie cineva ca mine. N-ai face decât să îți acorzi singură o șansă. Șansa de a găsi pe cineva care să rămână lângă tine, o relație care să dureze.

- Apreciez sfatul, spuse Pet înțepată.

Lon oftă.

- Știu că n-o să mă crezi, dar țin la tine, Pet, și nu aș vrea să te văd suferind.

- Și eu țin la tine, Lon.

Nici unul din ei nu mai spuse nimic. Își băură cafeaua în tăcere.

Venise în sfârșit și ultima zi. Pet era alături de băieți și îi ajuta la instalarea echipamentului.

- Hei, Pet, strigă Rick, Dane vrea să-ți vorbească!

- Spune-i că îmi pun căștile într-un minut.

- Nu, vrea să-ți vorbească personal. E în culise.

Pet își șterse palmele de pantaloni și se aplecă spre cel pe care-l ajuta.

- Lipsesc o clipă.

- Mergi și vezi ce vrea, răspunse Andy. Mă descurc eu, termin singur.

Pet plecă, dar fără să se grăbească. Cu o zi în urmă ar fi alergat nerăbdătoare să-l vadă. Dar cuvintele lui Lon o puseseră pe gânduri. Nu punea la îndoială ceea ce îi spusese Dane, și nici sentimentele ei pentru el. Erau mai degrabă lucrurile nespuse între ei, care dădeau de gândit. Dar nu avuseseră timp să își spună toate aceste lucruri, să clarifice situația, se încuraja ea. Pe de altă parte, își spunea imediat, nu putea avea siguranța că Dane ar fi spus ceva legat de sentimentele lui, nici în alte împrejurări.

Gândul că urmau să ia cina în acea seară, îi dădea o stare de nervozitate. Știa cum urma să se încheie o asemenea cină, și nu mai era sigură că dorește asta. Îi era teamă să se implice într-o aventură, doar de dragul aventurii. Voia mai mult decât atât.

În culise era o adevărată nebunie. Cei din cor, dansatorii, și alți membri ai echipei de producție mergeau în toate direcțiile, fiecare având ceva de făcut. Pet îl căută pe Dane în aglomerația de capete. Nu-l zări și se îndreptă instinctiv spre cabina vedetei.

Dane stătea în ușă, întors cu spatele spre hol, neavând cum s-o vadă pe Pet venind. Ea se opri, în

momentul în care zări părul roșu al cântăreței. Discutau în dreptul ușii, probabil că el tocmai pleca și ea îl condusese. Nu avea nici un rost să-i întrerupă. Și era convinsă că Ruby Gale nu s-ar fi bucurat s-o vadă. Cum nici unul dintre ei nu o văzuse, și probabil nici nu aveau cum, în aglomerația aceea, Pet rămase locului și așteptă sfârșitul conversației.

Observă că Dane o ținea pe Ruby de mijloc, iar degetele cântăreței alunecau leneș de-a lungul brațului lui. Fără să vrea își încordă auzul.

- Dragul meu, îmi pare atât de rău că nu putem sărbători diseară, spunea cântăreața. Am plănuit atâta vreme, iar acum eu nu pot lua cina cu tine.

Ea nu putea lua cina cu el? Pet ar fi vrut să-l audă spunând că el nu poate lua cina cu ea.

- Sigur că sunt dezamăgit, răspunse Dane, fără să pomenească ceva despre faptul că oricum avea altceva în plan. Oricum nu ar trebui să sărbătorim astăzi. Mai este destul până la produsul final. Multă muncă pentru mine. Știi tu, montajul și toate celelalte. Vom sărbători când spectacolul va fi difuzat.

- Vezi, de asta te iubesc, pentru că ești întotdeauna atât de înțelegător, spuse Ruby, și se întinse să-l sărute.

- Înțeleg că vedeta mea trebuie să se pregătească pentru ultima apariție. De aceea n-o mai rețin, spuse el pe un ton glumeț. Se aplecă, o sărută și apoi o împinse pe ușă. Haide, fă-te frumoasă!

Cu un hohot de râs, Ruby dispăru în cabină. Când Dane se întoarse, dădu cu ochii de Pet. Ea se apropie repede, ca el să nu-și dea seama că fusese acolo tot timpul.

- Rick mi-a spus că vrei să mă vezi.

- Tot timpul, murmură el, mângâindu-i părul. Dar de data asta, continuă cu regret, e vorba doar despre meserie. Aș vrea să filmezi aici în culise, toată nebunia dinaintea începerii unui spectacol. Și ce se întâmplă în culise în timpul spectacolului. Poate că vei putea prinde chiar și niște imagini cu publicul, dacă ai timp.

- Sigur că da!

- Atunci dă-i drumul, înainte să te iau în brațe și să mă ascund cu tine după draperia aia.

Pet îl privea vrăjită. Dincolo de amuzament în ochii lui era și multă dorință.

- Da, domnule, imediat! glumi ea, și dispăru printre dansatori, cântăreți, garderobieri...

Luă aparatul de filmat portabil pe umăr și rugă pe unul din băieți să o ajute. Cineva trebuia să țină firul, astfel încât ea să se poată mișca liber, fără pericolul de

a se împiedica în el. Mai era o jumătate de oră până la începutul spectacolului. Conform cu instrucțiunile lui Dane, filma forfota pregătirilor.

În acel moment, un băiat cu un buchet enorm de trandafiri roșii intră în culise. Culoarea era splendidă. Pet îl urmă printre figuranți, spre ușa cabinei vedetei. Rămase doi pași în spatele lui, în timp ce el ciocănea. Apoi ușa se deschise. Prin deschizătură Pet o putea vedea pe Ruby Gale, cu spatele spre ușă, îmbrăcată într-o rochie, cu spatele gol, și reflexia chipului ei în oglindă. Încercă să se apropie ca să poată filma. Era o imagine reușită: vedeta în reflexia oglinzii, un chip perfect.

Dar Ruby se întoarse curioasă spre băiatul cu florile, o văzu pe Pet cu aparatul de filmat pe umăr și iadul se dezlănțui.

- Cățea! urlă ea la Pet. Ce cauți aici? Spionezi?

- Îmi pare rău, încercă Pet să explice de ce era acolo, dar vocea îi fu acoperită de țipetele cântăreței.

- Ce sperai, că sunt dezbrăcată, și vei prinde o imagine pe care s-o vinzi ziarelor de scandal? Știu eu cum ți-ai obținut slujba! Prin câte paturi a trebuit să treci înainte de a ajunge aici? Nu ești decât o ...!

Pet roși, conștientă că toată lumea se oprise în loc pentru a asista la scena făcută de Ruby Gale.

- Nu faci parte din echipă pentru că ești un operator bun, nu, continuă roșcata, ci pentru că ești pricepută la alte lucruri! Ești animatoarea grupului, nu, îi faci fericiți pe băieți când sunt departe de casă!

- Ce se întâmplă aici? se auzi vocea lui Dane, care se apropia.

Pet respiră ușurată și se întoarse spre el.

- Târfa asta blondă s-a furișat să mă filmeze în cabină!

Pet o întrerupse repede:

- Băiatul îi aducea niște trandafiri și am vrut...

- Spionai, sperai să...

- Destul, spuse Dane, și o luă pe Ruby în brațe. Nu vreau să te necăjești. Mă ocup eu de toate. Intră și lasă-mă pe mine.

Pet îl privi, mută de uimire și de indignare. Era conștientă că intervenția lui o calmase pe Ruby, dar în clipa aceea nu îi păsa de istericalele vedetei.

- Nu vreau s-o mai văd, spuse aceasta, în brațele lui Dane, spionează!

- Îți promit că nu te va mai deranja. O împinse ușurel înăuntru. Nu te mai gândi la asta, lasă totul în seama mea.

Lacrimile curgeau nestingherite pe obrajii lui Pet. Niciodată în viață nu fusese atât de umilită. Toată

lumea o privea cu simpatie, dar singura persoană de care-i păsa era prea ocupată ca să-i dea atenție. Lăsă camera jos de pe umăr și i-o dădu lui Tom, apoi ieși. Nu putea să creadă că Dane fusese capabil s-o abandoneze astfel. O rănise indiferența lui.

Dane veni după ea. Pet ar fi vrut să-și poată opri lacrimile. Nu avea nici un rost să plângă în fața lui. Dar nu putea face nimic, era prea nervoasă ca să se poată controla.

- Cum ai putut s-o lași să-mi vorbească astfel? spuse furioasă.

- Mai sunt doar douăzeci de minute până la începerea spectacolului! Ce ai fi vrut să fac? Să încerc să te apăr pe tine și să îi provoc o criză de isterie, care nu s-ar fi soldat decât cu anularea spectacolului? Nu îți dai seama ce ar fi însemnat asta?

- Nu îmi pasă cine este, sau cât de importantă e. Nimeni nu are dreptul să-mi vorbească mie, sau altcuiva, într-un asemenea fel. Nici mie, nici lui Tom, și nici unei alte ființe!

- Și spectacolul?

- A, da, spectacolul. Vocea ei era frântă. Mi-ai spus că ți-ai vinde sufletul pentru el, și nu ai exagerat. N-ai decât să rămâi cu spectacolul dumitale, domnule

Kingston! Și sper ca el să te facă fericit, pentru că eu nu intenționez să particip în vreun fel la... fericirea dumitale.

- Chiar că ți-ai ales momentul să te certi cu mine, spuse Dane exasperat.

- Ar fi mai bine să pleci. Ai destule de făcut înainte de începerea spectacolului.

Pet se întoarse cu spatele. Cele câteva clipe în care el a stat nehotărât în spatele ei i se părură o eternitate.

- Totul e în regulă? întrebă Tom speriat, când o găsi stând pe podea și plângând.

- Da, răspunse ea și se ridică. Hai să terminăm nenorocitul ăsta de spectacol.

Hotărârea luată o ajută să se calmeze. Filmă tot ceea ce își dorea Dane, ocolind cu grijă partea de culise pe unde intra și ieșea de pe scenă Ruby Gale. La sfârșit, când dădu camera jos de pe umăr, membrii echipei de producție, dansatorii, toată lumea prezentă în culise o aplaudă pentru curajul ei.

Pet le mulțumi cu o înclinare a capului, apoi i se adresă lui Tom:

- Ai grijă de echipament, te rog. Eu plec.

- Dar...

- Spune-i domnului Kingston că nu mă poate concedia pentru că îmi dau demisia.

Capitolul 11

Pet se plimba de multă vreme pe plajă. Luna lumina apa oceanului, și se spărgea în mii de scânteieri. Se opri în loc și rămase cu fața spre briza care îi răcorea obrajii uzi. Tineri gălăgioși se plimbau, mergeau cu rolele pe trotuarul alăturat, sau intrau în apă țipând.

Cineva îi atinse brațul. Se întoarse. În nici un caz nu se aștepta să fie Dane Kingston.

- Tocmai când credeam că nu am nici o șansă să te găsesc în seara asta, ți-am observat părul fluturând în vânt. Vocea îi era răgușită. Te-am căutat peste tot, la hotel, la cazinou, de-a lungul bulevardului Boardwalk. Dacă nu te-aș fi găsit, te-aș fi căutat toată noaptea.

Pet nu zise nimic. Rămase cu spatele, privind oceanul.

- Nu știi că nu ar trebui să umbli noaptea singură? încercă el s-o provoace.

Dar Pet nu răspunse.

- Nu pot nici măcar să te mai enervez, nu-i așa? spuse el necăjit.

Era ceva în tonul cu care spuse ultimele cuvinte, care o determină să-l privească.

- Ai avut dreptate, Pet, continuă el, mi-am vândut sufletul pentru specatcolul ăsta. Se apropie de ea. Și numai tu, Pet, l-ai putea răscumpăra.

Îi venea să plângă, dar întoarse capul mândră, și nu scoase un cuvânt.

- Când s-a terminat am aflat că plecaseși. Nu am pornit să te caut imediat. M-am dus în carul de emisie și m-am gândit la ce s-a întâmplat și la tot ce ai spus. Am crezut că cel mai important lucru pentru mine e acolo, pe casetele acelea. Apoi mi-am amintit cum mă priveai, cu lacrimi în ochi, și cât de porc am fost. Încerc să-ți spun că iubirea ta, și respectul tău, pe care le-am pierdut, sunt mai importante pentru mine decât orice altceva.

- Nu crezi nici tu ce spui, Dane. Nu vrei decât să te iert, ca să te simți iar bine în pielea ta. Puțin îți pasă de iubirea mea, sau de respectul meu. Și pe urmă, noi nu avem o poveste de iubire. N-am avut suficient timp să ne îndrăgostim. Abia ne cunoaștem. Și s-a dovedit că nu ne cunoaștem suficient.

- Poate că tu nu mă iubești, dar eu te-am așteptat toată viața. Și am știut asta de la început, dar nu

puteam să-ți spun așa ceva, nu? Nu m-ai fi crezut. Și recunosc, să știi. De la incidentul de anul trecut m-am interesat în ceea ce te privește. Știu totul despre familia ta, despre educația ta, școala la care ai fost. La început mi-am spus că nu mă interesezi decât din punct de vedere profesional, și că încerc să aflu toate aceste lucruri ca să... Înțelegi? Eram de fapt fascinat de blonda care îmi spusese să-mi țin gura.

- Nu mai are nici un rost, Dane, începu Pet.

- Pet, am șters toate casetele.

- Ce-ai făcut? strigă Pet întorcându-se spre el.

- Nu a fost un impuls. M-am gândit bine înainte de a o face. Nu e un gest nobil, să știi. Mi-am dat seama că numai astfel, distrugând tot ce am filmat în aceste două săptămâni, pot să te fac să ai din nou încredere în mine. Să mă crezi că tu ești mai importantă decât nenorocitul acela de spectacol.

- Nu trebuia să faci asta, șopti Pet tulburată.

- De ce nu?

- Pentru că... atâta muncă... atâta timp... Nu putea să găsească un cuvânt pentru atâtea motive. Ai cheltuit o grămadă de bani.

- Merită fiecare cent, dacă crezi ce îți spun.

- Te cred.

- Și mă ierți?

- Sigur că da. Pet trase aer în piept și îl privi în ochi. Era atât de obosit. Și eu te iubesc, dragul meu. De asta am și suferit când nu mi-ai luat apărarea. M-a durut gândul că nu-ți pasă de mine...

Dane îi opri cuvintele cu degetele. O privi, apoi o luă în brațe. O strângea de parcă ar fi regăsit-o după multă vreme. Îi sărută părul și șopti.

- Când te măriți cu mine?

- Chiar crezi că ai putea fi fericit alături de mine?

- Doar alături de tine, aprobă el zâmbind.

- Atunci trebuie să clarificăm niște lucruri, spuse ea cu curaj.

Dane îi dădu drumul și o privi amuzat.

- Spune!

- Lumea ta e plină de femei ca Ruby Gale...

- Ferească sfântu'!

- Te rog, eu vorbesc serios. Cum vei rezista tentației de a le proteja? întrebă Pet, exprimându-se eufemistic, deși gândul era mult mai concret.

- Nici una dintre ele nu va fi ca tine. Sunt numai niște chipuri frumoase, Pet. Nu poți înțelege că tot ceea ce simt pentru tine e dragoste, nu dorință? E iubire, Pet.

Îi sărută buzele uscate. Și ochii care îl priveau chinuiți.

- Crezi că e potrivit ca o doamnă să se poarte astfel pe o plajă publică? îl tachină ea. După atâtea lecții moralizatoare, ce ar spune cineva dacă te-ar vedea acum?

- OK, plecăm. Am șampanie în cameră, spuse el sărutând-o. Se opri și o privi. Și dacă îndrăznești să spui că o doamnă nu merge seara în camera de hotel a unui bărbat, te strâng de gât cu mâinile mele!

Izbucniră amândoi în râs și porniră îmbrățișați, în lumina lunii.

Sfârșit